

**POTKREPLJUJUĆE
SVJEDOČANSTVO
BOŽJEG SVJEDOKA U KAMENU
I
PROROKA
VELIKE PIRAMIDE U
EGIPTU**

PREDGOVOR 10. STUDIJI

LJUBAZNI KOMENTAR O OVOM POGLAVLJU KAKAV SE POJAVIO U MANUSKRIPTU, IZ PERA CIJENJENOG

PROF. C. PIAZZI SMYTHA, F.R.S.E., F.R.A.S.
BIVŠEG KRALJEVSKOG ASTRONOMA IZ ŠKOTSKE

Brat William M. Wright, doznajući da je napisano ovo poglavlje o Velikoj Piramidi, zahtijevao je da ga pročita prije nego bude bilo tiskano, budući da je on već imao određeno znanje o Piramidi. Mi smo mu to rado odobrili, jamčeći mu za našu želju za svakom mogućom kritikom. Nakon čitanja MS., Br. Wright je zaključio da, budući smo mi željeli kritiku, što je viši položaj kritičara to bolje. U skladu s time on je napravio primjerak MS na pisačkoj mašini, i uz dopuštenje poslao ga poštom Prof. C. Piazzu Smythu, za kojeg se općenito smatralo da je imao veću spoznaju o konstrukciji i mjerama Velike Piramide od bilo kojeg drugog čovjeka na svijetu, zatijevajući da on pažljivo ispita MS i zapazi imali na njemu ikakav kritizam kojeg bi on mogao ponuditi u interesu istine. Profesorov odgovor na to pismo, zajedno sa primjerkom MS. koji mu je bio poslan, koji je na sebi imao njegove kritike, kad je bilo primljeno, bilo je poslano autoru. Mi se zahvaljujemo Br. Wrightu i Prof. Smythu na njihovoj ljubaznosti, i slijedivši ukazane ispravke; koje, međutim, su sve u svemu tri, bilo nam je drago zapaziti da nisu od posebne važnosti. Samo je jedna kritika bila u vezi mjera, i pokazala je varijaciju u samo jednom inču, koju smo mi rado ispravili.

Mislili smo da bi našim čitateljima moglo biti zanimljivo dati dolje navedeno

Pismo Prof. C. Piazzi Smytha

Clova, Ripon, Engleska, 21 Pros., 1890

Wm. M. Wright, Esq.,

Dragi gospodine: Malo je dulje potrajalo nego sam to želio pregledavanje MS. vašeg prijatelja C.T. Russella iz Alleghenya, Pa., ali evo sada sam dovršio prilično pažljivo ispitivanje, riječ po riječ. I to je bilo najmanje što sam mogao učiniti, kada ste se vi tako ljubazno potrudili poslati ga s takvom brigom između ploča sa registriranim paketom, napisanog pisaćom mašinom umjesto rukom.

Isprva sam samo mogao naći omaške spomenutog pisaćeg stroja, ali kako sam napredovao kroz stranice, snaga, posebnosti i izvornosti Autora sjajno su došli do izražaja; i bilo je dosta odlomaka koje bi ja rado uzeo kao citate, sa imenom, u idućem mogućem izdanju moje vlastite knjige o Piramidi. Ali naravno ja niam napravio ništa takvoga, i čekat ću sa savršenim strpljenjem i uglavnom zahvalnom raspoloženju uma na vrijeme kad će autor Studija Svetog Pisma izabrati da izda. Stoga ja ovdje samo napominjem da je on i dobar i nov u mnogo toga što kaže o kronologiji različitih dijelova Piramide, posebno Prvog Uzlazećeg Prolaza i njegovog granitnog čepa; Veličanstvene Galerije, kako ilustrira život našeg Gospodina; o paralelizmima između Kraljeve Komore i njenog granita, u usporedbi sa Tabernakulom i njegovog zlata; i općenito potvrde ili bliska slaganja između Svetog Pisma i Velike Piramide, dobro su komentirane.

U međuvremenu, čini mi se da ti dugujem za tvoj dobrostivi dar kojeg si mi davno dao prva dva sveska Studija Svetog Pisma. Nisam u to vrijeme išao dalje od prve polovice prvog sveska, našavši da, stvar i nije kako sam mislio tako nova kao što sam očekivao. Ali nakon što sam profitirao, kako se nadam, temeljitim čitanjem ovog naprednog poglavlja o piramidi u trećem svesku, moram uzeti prva dva sveska nanovo.

Paket će biti vraćen između svojih ploča, registriran. Ja ostajem sa mnogim zahvalama.

*S poštovanjem,
C. Piazzi Smyth*

10. STUDIJA

SVJEDOČANSTVO BOŽJEG SVJEDOKA U KAMENU I PROROKA VELIKE PIRAMIDE U EGIPTU

Opći Opis Velike Piramide—Zašto od Posebnog Interesa za Kršćane—Velika Piramida Riznica Istine—Znanstvena, Povijesna i Proročanska—Biblijske Aluzije na Nju—Tko ju Izgradio, Zašto i Kada—Važnost Njene Lokacije—Njezine Znanstvene Pouke—Njeno Svjedočanstvo Što se Tiče Plana Otkupljenja—Plan Vjekova—Naznačena Smrt i Uskrsnuće Krista—Silazni Kurs Svijeta, Završava u Velikom Vremenu Nevolje—Priroda Nevolje—Označen Veliki Reformacijski Pokret—Naznačena Dužina Židovskog Doba—Pokazan „Nebeski Poziv“ Evangeoske Crkve—Pravac Posvećenja Crkve—Označen Kraj Nebeskog Poziva—Datum Drugog Kristovog Dolaska—Kako su Naznačeni Blagoslovi Obnove za Svijet—Pravac Svijeta Tijekom Milenijskog Doba—Njegov Kraj—Kontrast Dvaju Stanja, Ljudskog i Duhovnog, kako je Označen u Piramidi—Piramida Pobjija Ateizam, Nevjerstvo i sve Evolucijske Teorije, i Dokazuje i Plan Biblije i Njegova Određena Vremena i Razdoblja.

„U taj dan će ondje biti žrtvenik posvećen GOSPODINU usred zemlje egipatske, i stup posvećen GOSPODINU na međi njegovoj. I bit će to za znak i za svjedočanstvo GOSPODINU nad vojskama u zemlji egipatskoj.“ (Iza. 19:19,20)

STARI su ispričali sedam svjetskih čuda, i na sam vrh liste stavili su Veliku Piramidu u Gizi. Ona je smještena u Egiptu, ne daleko od današnjeg grada Kaira. Nijedna druga građevina u svijetu joj nije jednaka po veličini. Jedan od vodećih granitnih ljudi ove zemlje, koji je osobno promotrio Veliku Piramidu, kaže: „Postoje kameni blokovi u Piramidi koji teže tri ili četiri puta isto toliko kao i jedan od obeliska.“ Ja sam vidio kamen

čija je procjenjena težina bila 880 tona. Postoje kamenovi u njoj jedanaest metara u dužinu koji se tako uklapaju jedan s drugim da možeš izvesti perorez po površini bez da otkriješ prekide između njih. Oni uopće nisu obloženi žbukom. Sada ne postoji mašinerija koja može napraviti tako savršeno dvije površine od oko jedanaest metara u dužinu a koji mogu biti jedan uz drugoga kao to predivno kamenje u Velikoj Piramidi.“ Ona pokriva područje od oko trinaest rala. Ona je visoka 148 metara i 233 metra široka u svojoj bazi. Procjenjeno je da Velika Piramida teži šest milijuna tona, i da bi za ukloniti je zahtjevalo šest tisuća parnih strojeva, svaki bi vukao jednu tisuću tona. U stvari, bogatstvo Egipta nije dovoljno za platiti radnike da ju sruše. Iz tih je činjenica očito da, tko god da je bio njen dizajner, on je namjeravao da bi ona trebala biti trajni spomenik.

Gledajući iz bilo kojeg gledišta koje nam je mило, Velika Piramida je zacijelo najupečatljivija građevina na svijetu; međutim u svjetlu istrage koja je bila u tijeku tijekom prošlih trideset i dvije godine, ona privlači novo zanimanje svakog Kršćanina koji je napredan u proučavanju Božje Riječi; jer čini se da ona na izvanredan način uči, u skladu sa svim prorocima, nacrt Božjeg plana, prošlog, sadašnjeg i budućeg.

Trebalo bi imati na umu, da pored Velike Piramide na koju je ovdje ukazano, postoje druge, neke od kamena a neke od opeke; ali sve od njih su samo pokušaj da ju se kopira, i one su na svaki način podređene—u veličini, točnosti i unutarnjem uređenju. I također je bilo pokazano da, za razliku od Velike Piramide, one ne sadrže simbolična obilježja, nego su očito bile osmišljene i korištene kao grobnice za Egipatske kraljevske obitelji.

Velika Piramida, međutim, se pokazuje skladištem važne istine—znanstvene, povijesne i proročanske—i utvrđeno je da je njeno svjedočanstvo u savršenom skladu s Biblijom,

izražavajući istaknuta obilježja njenih istina u prekrasnim i prikladnim simbolima. Ona nipošto nije dodatak pisanom otkrivenju: to otkrivenje je potpuno i savršeno, i ne treba dodatke. Ali ona je snažan *potkrepljujuć svjedok* Božjeg plana; i nekolicina istraživača ju može pažljivo ispitati, obilježavajući sklad njenog svjedočanstva sa onim pisane riječi, a bez da osjećaju dojam da je njena gradnja bila planirana i upravljana sa istom božanskom mudrošću, i da je ona taj stup svjedočanstva na kojeg je ukazao prorok u gornjim riječima.

Ako je bila izgrađena pod Božjim vodstvom, da bude jedan od njegovih svjedoka ljudima, mi možemo razumno očekivati neku aluziju na nju u pisanoj Riječi Božjoj. Pa ipak, budući je bilo djelom Božje namjere čuvati kao tajnu, sve do Vremena Svršetka, obilježja plana o kojima ona daje svjedočanstvo, mi bi smo trebali očekivati da bilo koje ukazivanje na nju u Svetom Pismu bude, kao što i je, donekle pod pokrivalom—da bude prepoznato jedino kada dođe vrijeme da bude razumljivo.

Izaija, kao što je gore citirano, svjedoči o žrtveniku i stupu zemlji Egipatskoj, koji će biti „za *znak* i za *svjedočanstvo* GOSPODINU nad vojskama usred zemlje egipatske.“ I kontekst pokazuje da će to biti za svjedočanstvo *u dan* kada će veliki Spasitelj i Izbavitelj doći da slomi okove ugnjetavanja i da oslobodi zatočenike Grijeha—o kojim stvarima je naš Gospodin propovijedao prilikom svog prvog dolaska. (Luka 4:18) Obujam tog proročanstva se slabo vidi, dok je međutim, Egipat prepoznat kao simbol ili predstava svijeta čovječanstva, punog ispraznih filozofija, koje samo pomračuju njihovo razumijevanje, i ostavlja ih u neznanju o pravom svjetlu. Kao što je Izrael predočavao svijet koji će biti izbavljen iz ropstva Grijeha od velike protuslike Mojsija, i čija je žrtva okajnica bila dana od protuslike Arona, tako Egipat predstavlja carstvo Grijeha, vlast smrti (Hebr. 2:14), koji je

toliko dugo držao u okovima ropstva mnoge koji bi rado išli služiti Gospodinu pod vodstvom jednoga poput ali većeg od Mojsija. (Djela 3:22,23)

U mnogim odlomcima Svetog Pisma ukazano je na simbolični karakter Egipta; na primjer Hošea 11:1 i Mat. 2:13-15. Ovdje pored činjenice da je naš Gospodin kao beba na neko vrijeme stvarno bio u zemlji Egipatskoj, i Izrael također na neko vrijeme, postoji očito i predodžbeno značenje također. Sin Božji bio je na neko vrijeme u svijetu zbog onih koje je došao otkupiti i izbaviti; ali on je bio pozvan iz njega—Egipta—u uzvišeniju, božansku prirodu. Slično tome oni koji su bili pozvani biti njegovom braćom i sunasljednicima, „članovima njegovog tijela,“ pravim Izraelom Božjim, pozvani su iz Egipta; i Gospodar svjedoči, „Oni nisu od svijeta, kao što ni ja nisam od svijeta.“

Izaija 31:1,3 ukazujući na približavajuću veliku nevolju, kaže, „Jao onima koji u Egipat[u svijet] po pomoć[za svjetske ideje i planove, i za savjet kako da postupaju u krizi ovog velikog dana] silaze i na konje[koji nadalje nastoje jahati stare, lažne najmilije doktrine] se oslanjaju, i u kola[svjetske organizacije] se pouzdaju, jer ih je mnogo, u konjanike[velike vođe lažnih doktrina], zato što su vrlo snažni, a ne gledaju na Sveca Izraelova niti pak traže GOSPODINA[jer sigurnost i pobjeđu u ovim danima nevolje neće biti s mnoštvima]!...Egipćani su ljudi, a ne Bog; konji njihovi su meso, a ne duh. Kada GOSPODIN ispruži svoju ruku[svoju moć—moć istine i drugih zastupstava—kao što će učiniti za kratkim], pasti će onaj koji pomaže i pasti će onaj kome se pomaže[snagama Egipta—svjetovnim idejama], svi će oni zajedno propasti.“

Nakon što svi ljudski planovi i programi propadnu, i kada ljudi uvide svoju vlastitu grešnost i bespomoćnost, oni će početi vapiti Gospodinu za pomoć. Tada će se sam Jehova

pokazati velikim Spasiteljem; i on je već pripremio Veliku Piramidu kao dio svog instrumentaliteta za uvjeravanje svijeta u svoju mudrost, predznanja i milost. „I bit će to za znak i svjedočanstvo GOSPODINU nad vojskama[svjedočanstvo o njegovom predznanju i o njegovom milostivom planu spasenja, kao što ćemo sada vidjeti] u zemlji egipatskoj: jer će oni [Egipćani—jadni svijet, tijekom dolazeće velikog vremena nevolje] vapiti GOSPODINU zbog tlačitelja; i poslat će im on spasitelja, i to velikoga, i on će ih izbaviti. I bit će GOSPODIN poznat u Egiptu [svijetu], i poznavat će Egipćani *u taj dan* [Milenijski dan—na kraju vremena nevolje] GOSPODINA i prinositi žrtvu i prinose; jest zavjetovat će se GOSPODINU i to će izvršavati. I udarit će GOSPODIN Egipat[svijet—u velikom vremenu nevolje koje je blizu]: udarit će ga i iscijeliti. I vratit će se oni GOSPODINU, i uslišat će on njihovo zaklinjanje i ozdraviti ih.“ (Iza. 19:19-22)

Dok će dodatni i potkrepljujući dokaz dat od Velike Piramide pisanoj Riječi Božjoj, biti svježim razlogom za radovanje svecima, očito je da je njeno svjedočenje uglavnom namjenjeno za čovječanstvo tijekom Milenijskog Doba. Svjedočanstvo ovog osobitog i navjerovatnog svjedoka dati će čovječanstvu svježi temelj za vjeru i ljubav i revnost, kada u svoje vrijeme njihova srca budu bila pripremljena za istinu. Izvanredno je i to je da (poput Plana Vjekova u pisanoj Riječi) ovaj „Svjedok“ u kamenu šutio sve do sada, kada će njegovo svjedočanstvo za kratkim biti prenešeno (Egiptu) svijetu. Ali sveci, prijatelji Božji od kojih on ništa neće sakriti, imaju prednost čuti svjedočanstvo tog svjedoka sada, prije nego su svjetski umovi spremni da cijene njegova svjedočanstva. Samo kad je spreman poslušati Gospodina bilo koji pojedinac može cijeliti njegove svjedoke.

Jeremija (32:20), govoreći o Božjim silnim djelima, izjavljuje da je on „činio znamenja i čudesa u zemlji egipatskoj, sve do ovoga dana.“ Bog je pokazao znamenja i čudesa u Egiptu kad je izveo Izraela u pobjedu; ali on je također „činio znamenja i čudesa“ tamo, koja ostaju „sve do ovoga [našega] dana.“ Velika Piramida, je mi vjerujemo glavna od tih znamenja i čudesa; i ona sada počinje govoriti znanstvenicima na njihovom jeziku, i kroz njih svim ljudima.

Gospodinova pitanja i izjave Jobu (38:3-7), što se tiče zemlje, nalaze izuzetnu ilustraciju u Velikoj Piramidi, za koju se vjeruje, da u sebi i svojim mjerama, predstavlja zemlju i Božji plan u odnosu na nju. Korištena je ilustracija o građevini, i mi vjerujemo da ona odgovara jedino građevini oblika piramide. Jezik, dok je primjenjen primarno na zemlju, uobličjen je tako da odgovara ilustraciji datoj u Velikoj Piramidi. Prvo je zapaženo, priprema temelja, stijene na koju je Velika Piramida sagrađena. Drugo, raspored njenih mjera, obilježje koje je vrlo istaknuto pokazano u Velikoj Piramidi, koja obiluje u značajnim mjerama. „Tko je nada njom uže razapeo?“ Savršenost oblika Velike Piramide, i njena točnost u svakom pogledu, dokazuje da je njena gradnja bila vođena od nekakvog vrhunskog graditelja. „Na čemu su joj učvršćeni temelji?“ Velika Piramida ima četiri podnožja uglavljena na čvrstoj stijeni. „Ili, tko joj je postavio kamen ugaoni?“ Piramida ima pet ugaonih kamenova, ali ovdje je ukazivanje na jedan poseban kamen—pokrovni kamen. Četiri podnožja koja su bila uglavljena u stijenu već su spomenuta, i ono koje je preostalo je kamen na vrhu. To je kamen koji privlači najviše pažnje u toj građevini—sam je savršena piramida, crte cijele građevine u skladu su s njim. Pitanje, stoga, s obzirom na njega je značajno, I skreće pažnju na njegovu

posebnu prikladnost, i mudrost i vještinu s kojom je pripremljen i stavljen kao pokrovni kamen.

Ova drevna građevina na koju se toliko opetovano ukazalo u Svetom Pismu, mi ne sumnjamo da, ako bi ju se dovelo u pitanje, taj bi „Svjedok“ Gospodinov u zemlji Egipatskoj, dao takvo svjedočanstvo koje bi dalo čast Jehovi, i u potpunosti se slagalo sa njegovom pisanom Riječi. Mi tako uvodimo ovog „Svjedoka“ zato što će nadahnuće njegovog svjedočanstva nesumnjivo jednako tako biti osporeno jednako kao i od Svetog Pisma, od strane kneza tame, boga ovog svijeta, i onih koje je on zaslijepio da ne vide istinu.

Tko je, kada i zašto izgradio Veliku Piramidu?

O ovom se pitanju mnogo raspravljalo posljednjih godina, i sa znanstvenog i sa Biblijskog stanovišta. Tisućama godina nije se dobilo zadovoljavajući odgovor na to pitanje. Stara teorija da je bila izgrađena kao trezor ili grobnica za Egipatskog kralja nije vjerodostojna; jer, kao što ćemo vidjeti, potrebno je više od mudrosti sadašnjeg vremena, da ne kažemo ništa o onoj iz Egipta prije četiri tisuće godina, da se osmisli takva građevina. Osim toga, ona ne sadrži ništa tipa lijesa, mumije ili natpisa. Sve dok nismo došli do vremena u Danijelovom proročanstvu nazvanog „Vrijeme Svršetka,“ kad se znanje trebalo povećati, i kad su mudri trebali razumjeti Božji plan (Dan. 12:4,9,10), počelo se razumjeti tajne Velike Piramide, i naša su pitanja počela dobivati razuman odgovor.

Prvo važno djelo na tu temu, dokazujući da Velika Piramida ima *znanstvena obilježja*, bilo je ono Gosp. Johna Taylora, iz Engleske, A.D. 1859, od kojeg vremena je pažnja mnogih sposobnih umova bila usmjerena na daljnje proučavanje

svjedočanstva tog veličanstvenog „Svjedoka“; posebice od kad ju je Prof. Piazza Smyth, Kraljevski Astronom iz Škotske posjetio, na nekoliko mjeseci napravio studij njenih osobitosti i dao svijetu izvanredne činjenice o njenoj konstrukciji i mjerama, i zaključke koje je on izvukao iz toga. Mi uglavnom dugujemo njegovom izučavateljskom i znanstvenom djelu, „Naše nasljedstvo u Velikoj Piramidi,“ za podatke koje smo koristili u ovom poglavlju. Naše ilustracije su kopije nekoliko od dvadeset i pet pločica s kojima je to posljednje izdanje bilo ukrašeno.

Nekoliko godina nakon povratka Prof. Smytha, pojavio se prijedlog da je Velika Piramida Jehovin „Svjedok,“ i da je ona važan svjedok božanske istine kao i prirodne znanosti. To je bila nova misao Prof. Smythu, isto tako kao i drugima. Prijedlog je došao od mladog Škota, Roberta Menziesa, koji je proučavanjem znanstvenih učenja Velike Piramide, otkrio da u njoj koegzistiraju proročanska i kronološka učenja.

Uskoro je postalo očito da je cilj njene izgradnje bio pružiti u njoj izvještaj božanskog plana spasenja, ništa manje od izvještaja božanske mudrosti koja se odnosi na astronomske, kronološke, geometrijske i druge važne istine. Međutim, budući da nisu razabrali opseg i potpunost plana spasenja koji je bio otkriven u Svetom Pismu, ta su gospoda tako promašila zapaziti najveličanstvenija i prekrasna obilježja svjedočanstva Velike Piramide u tom pravcu, a za što mi sada utvrđujemo da je najpunije i potpuno potkrepljenje plana vjekova i s njim povezanih vremena i razdoblja, koji su naučavani u Svetom Pismu i predstavljeni u ovom i prethodnim svescima serije Studija Svetog Pisma. I nadalje, mi vidimo da je ta riznica spoznaje, poput velikog djela Biblijskog skladišta, bila namjerno držana zapečaćenom sve dok njeno svjedočanstvo ne bude bilo potrebno i cijenjeno. Da li to podrazumijeva da je njen veliki Arhitekta znao da treba doći vrijeme kada njeno

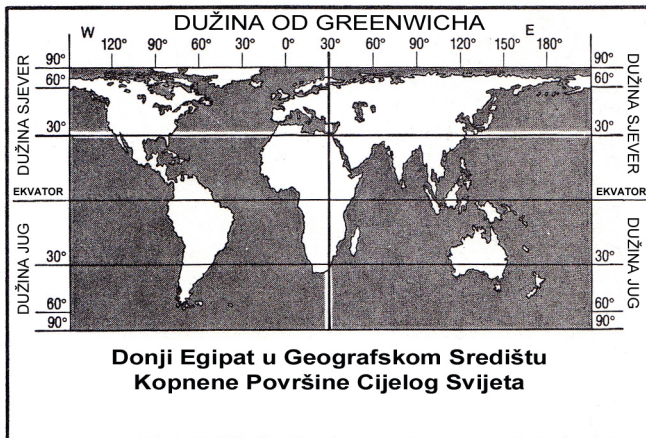
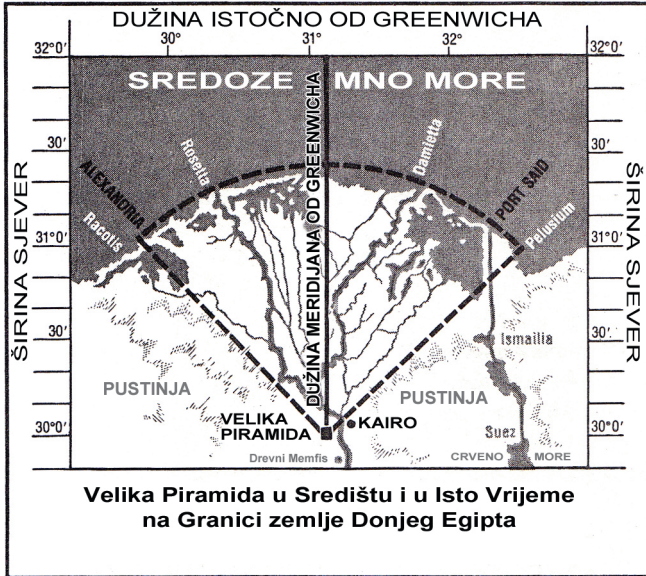
svjedočanstvo bude bilo potrebno? Drugim riječima, da je trebalo doći vrijeme kada Božja pisana Riječ bude bila prezrena, i čak samo njeno postojanje bilo dovedeno u pitanje? Kada ljudska filozofija, u ime znanosti, bude bila hvaljena i svaka tvrdnja bude bila podržana njenom ispitivanju? Je li Bog odlučio dokazati sebe i svoju mudrost samim tim ispitima? Tako će izgledati. Ova će građevina još zbunjivati mudrost mudrih kao „Svjedok“ za Gospodina nad vojskama—„U TAJ DAN“—koji je već počeo.

Prof. Smyth je zaključio da je Velika Piramida bila izgrađena godine 2170 pr.Kr., došavši do tog zaključka, prije svega, iz astronomskih promatranja. Opažajući da kutovi gornjeg prolaza odgovaraju teleskopu, i da „Ulazni Prolaz“ odgovara astronomskom „pokazivaču,“ on se dao na posao da istraži na koju bi to konkretnu zvijezdu moglo ukazivati u bilo koje vrijeme u prošlosti. Izračuni su pokazali da je *Drakonis*, zvijezda-zmaj, zauzimala položaj na nebesima tako da je gledala izravno na ulaz, u ponoć jesenje ravnodnevice 2170 pr. Kr. Zatim, smatrajući da je on bio astronom u to vrijeme, sa svojim pokazivačem usmjerenim prema *Drakonisu*, i smatrajući uzlazne prolaze kao da su bili teleskop, kojem mnogo nalikuju, on je računao koje bi zvijezde ili koja bi istaknuta zvijezda bila tako prije njegovog teleskopa fiksirana na taj datum na kojeg je ukazivao pokazivač, i utvrdio je da je to moralo biti zvijezde Plejade. Tako predivna slučajnost uvjerila ga je da je time bilo ukazano na datum gradnje Velike Piramide; jer *Drakonis* ništa manje nije simbol grijeha i Sotone nego su *Plejade* simbol Boga i središta svemira. Velika Piramida tako ukazuje da je njen Arhitekta znao za prevladavanje zla i za njegovu vlast nad silaznim pravcem čovječanstva, i ukazuje također na ono što leži preko svakog ljudskog viđenja—da je jedina nada rase u Jehovi.

Ovaj zaključak Prof. Smytha s obzirom na datum građenja Velike Piramide, bio je kasnije uvelike potkrijepljen, sa izvjesnim mjerenjima s kojima Velika Piramida ukazuje na svoj datum izgradnje. Shvaćanje činjenice da Velika Piramida pokazuje mudrost dizajna koju Egipćani nisu mogli posjedovati—božansku mudrost koja je morala raditi pod nadzorom nekog nadahnutog sluga Božjeg—je dovelo da pretpostavke da je Melkizedek bio njen graditelj. On je bio „kralj Salema [to jest, kralj mira], svećenik Boga Svevišnjega,“ i kao osoba i kao predlika on je zauzimaao tako visoki položaj da bude blagosiljatelj Abrahama, koji mu je također platio desetine. Mi o tome znamo malo, osim da je Melkizedek bio veliki i miroljubivi kralj, i da je živio u to vrijeme, i ne tako daleko od mjesta Velike Piramide.

Nagađalo se da je Melkizedek, premda sam nije bio Egipćanin, koristio Egipatske radnike za izgradnju Velike Piramide. I do jedne određene mjere tradicije Egipta podržavaju takvu teoriju. Oni otkrivaju činjenicu da je oko tog datuma narod kojeg tradicija jednostavno naziva *Hyksos* (naime, Pastirski Kraljevi ili Miroljubivi Kraljevi) izvršio konkretnu invaziju na Egipat. Čini se da ti osvajači nisu pokušavali remetiti općenitu vladavinu u Egiptu, i, ostavši neko vrijeme iz nekog razloga kojeg tradicija nije prepoznala, oni su napustili Egipat jednako miroljubivo kao što su i došli. Pretpostavljalo se da su ti *Hyksosi* ili Miroljubivi Kraljevi uključivali Melkizedeka, i pretpostavlja se da su oni bili graditelji Velike Piramide—Božjeg žrtvenika i „Svjedoka“ u zemlji Egipatskoj.

Povjesničar Josip i drugi su citirali Manethoa, Egipatskog svećenika i pisca, kako govori: „Mi smo nekada imali kralja koji se zvao Timaus. U to se vrijeme dogodilo, ne znam kako,

da je božanstvo bilo nezadovoljno s nama; i sa Istoka su došli, na neobičan način, ljudi neplemenite rase [ne ratnici] *Hyksos*, koji su se odvažili napasti našu zemlju i veoma je lako pokoriti s njihovom moći bez bitke. I kada su oni imali naše vladare u svojim rukama, oni su srušili hramove bogova.“

Njen Naročiti Položaj

Velika Piramida se nalazi na povišenoj stjenovitoj ravnici, gledajući na rijeku Nil, ne daleko od grada Kaira, u Egiptu. Značajna stvar u vezi njenog položaja je, da delta Nila tvori kopnenu obalu koja je u obliku prava četvrtina kruga, s Velikom Piramidom koja označava unutarnji kut.

Ovaj odnos Velike Piramide s obalom otkrio je Gosp. Henry Mitchell, Glavni Hidrograf za istraživanje obala iz SAD-a, koji je posjetio Egipat 1868 da izvjesti napredak oko Sueskog kanala. Njegovo zapažanje o ispravnosti zakrivljenosti duž cijele Egipatske sjeverne obale vodilo ga je da zaključi da je bila određena nekakva sredšnja točka fizičkog porijekla. U potrazi za tim Veličanstvenim središtem, on ga je našao označenim sa Velikom Piramidom, što ga je navelo da usklikne: „Taj spomenik stoji na mnogo važnijem fizičkom položaju od bilo koje druge građevine koju je podigao čovjek.“

Crta povučena od ulaznog prolaza zbog sjevera bi prolazila kroz najsjeverniju točku Egipatske obale; i crta povučena u nastavku sjeveroistočnih i sjeverozapadnih dijagonala građevine zatvorila bi deltu s bilo koje strane, obuhvaćajući tako lepezastog oblika zemlju Donjeg Egipta. (Vidi sliku, C323.) Izgrađena na najsjevernijem rubu litice Gize, i gledajući na to područje, ili zemlju Donjeg Egipta nalik otvorenoj lepezi, zaista je moglo biti rečeno da je bila na samoj njezinoj granici, isto tako kao i u njenom nominalnom središtu, kako je opisao prorok Izaija. „U taj dan će ondje biti žrtvenik posvećen GOSPODINU *usred*

zemlje egipatske, i stup posvećen GOSPODINU *na međi njegovoj*. I bit će to za znak i za svjedočanstvo GOSPODINU nad vojskama u zemlji egipatskoj.“ Još jedna činjenica vrijedna pažnje je da se Velika Piramida nalazi u geografskom središtu zemljine površine svijeta—uključujući Sjevernu i Južnu Ameriku, nepoznate stoljećima nakon pozicioniranja i izgradnje Velike Piramide.

Njezine Znanstvene Pouke

Velika nam Piramida govori, ne hijeroglifima, niti skicama, nego jedino svojim položajem, njenom građevinom i njenim mjerama. Jedine izvorne oznake ili crteži koji su nađeni bili su u „Građevinskim Odajama“ iznad „Kraljeve Odaje“; u prolazima i sobama same Piramide nema nijednoga. Zbog ekonomije prostora mi izostavljamo znanstvene pouke Velike Piramide, zato što niti jedan od stotinu prosječnih čitatelja ne bi razumio znanstvene termine, tako da bi cijenili te prikaze, i posebno zbog toga što one ne bi bile dijelom evanđelja koje je naš zadatak predstaviti. Dovoljno je, prema tome, da mi samo *sugeriramo* način na koji ona poučava znanstvenika. Na primjer, utvrđeno je da je mjera temelja na četiri strane, na razini dodanih „podnožja,“ toliko piramidskih lakata koliko je dana u četiri godine, do u djelić—uključujući djelić prijestupne godine. Mjere dijagonalno preko temelja od sjeverozapada prema jugoistoku, i od jugozapada do jugoistoka, dodane, daju onoliko inča koliko je godina u precesijskom krugu. Astronomi su već zaključili da taj krug ima 25, 287 godina, i Velika Piramida to potkrepljuje. Tvrdi se da je naznačena udaljenost sunca, sa visinom i kutom Velike Piramide, 146, 450, 349 km što gotovo točno odgovara najnovijim podacima do kojih su astronomi došli. Astronomi su sve donedavno računali da je ta udaljenost od 144 841 004 km do 154 497 071 km, da bi

njihov najnoviji izračun i zaključak bio 148 059 693 km. Velika Piramida također ima svoj vlastiti način ukazivanja na najispravniju normu svih utega i mjera, temeljeno na veličini i težini zemlje, za što se isto tvrdi da ona ukazuje.

Komentirajući o znanstvenom svjedočanstvu i položaju tog veličanstvenog „Svjedoka,“ Svećenik Joseph Seiss, D.D. sugerira:

„Postoji još veličanstvenija misao utjelovljena u toj predivnoj građevini. Od njenih pet točaka, postoji jedna od posebne istaknutosti, u kojoj sve njene strane i vanjske linije završavaju. To je kutao na vrhu, koji podiže svoj svečani kažiprst na sunce u podne, i sa svojom udaljenošću od temelja govori o srednjoj udaljenosti sunca od zemlje. I ako idemo unatrag na datum kojega sama Piramida daje i gledamo na što njen kažiprst pokazuje u ponoć, mi nalazimo daleko uzvišeniji pokazatelj. Znanost je konačno otkrila da sunce nije mrtav centar, s planetima koji kruže oko njega, a ono miruje. Sada je utvrđeno da je i sunce u pokretu, noseći sa sobom svoju sjajnu pratnju kometa, planeta, svojih satelita i njihovih, jednih oko drugih i oko znatno snažnijeg središta. Astronomi se još nisu u potpunosti složili što je ili gdje je to središte. Neki, međutim, vjeruju da su našli pravac prema njemu u zvijezdu Plejade, i posebno Alcyone središnja zvijezda poznatih zvijezda Plejade. Istaknutom Njemačkom astronomu Prof. J. H. Maedleru, pripada čast za to otkriće. Alcyuone, prema tome, onoliko koliko je to znanost mogla ustanoviti, čini se da je „ponoćno prijestolje“ u kojemu cijeli sistem gravitacije ima svoje središnje mjesto, i sa kojeg mjesta Svemogući upravlja svojim svemirom. I ovdje imamo predivnu odgovarajuću činjenicu, da su datuma građenja Velike Piramide, u ponoć jesenske ravnodnevice, i stoga pravog početka godine* što je još uvijek sačuvano u tradicijama mnogih nacija, Plejade bile raspoređene po

*Početak Židovske godine, uveden sa Danom Pomirenja, kako je pokazano u Studijama Pisama, Svezak Dva.

meridijanu ove Piramide, sa zvijezdom Alcyuone (*A Tauri*) točno na crti. Ovdje je, stoga, ukazivanje na najviši i najuzvišeniji karakter kojeg je ljudska znanost ikada bila u stanju do te mjere naslutiti, i što čini se udahnuje i neočekivano i snažno značenje u taj Božji govor Jobu, kad ga je on pitao, „Možeš li suspregnuti ugodni utjecaj Plejada?“

Njzino Svjedočanstvo u Svezi Plana Otkupljenja

Dok je svako obilježje učenja Velike Piramide važno i od interesa, naše se najveće zanimanje usredotočuje na njen tih ali elokventan simbolizam Božjeg plana—Plana Vjekova. Međutim, bilo bi nemoguće razumjeti Božji plan kako je u njoj prikazan, da taj plan najprije nismo otkrili u Bibliji. Ali videći ga prikazanog tamo, za vjeru je jačajuće vidjeti ga ponovno prekrasno ocrtanog ovdje; i valja primjetiti, nadalje, da i istine Prirode i istine Otkrivenja duguju svoje postojanje i svjedoče za istog velikog autora u ovom predivnom „Svjedoku“ u kamenu.

U ovom aspektu njenog učenja, Velika Piramida, gledana izvana, ima prekrasno značenje, predstavljajući Božji plan dovršenim, kao što će biti na kraju Milenijskog doba. Vrhunsko obilježje biti će Krist, priznati Poglavar nad svima; i svaki drugi kamen biti će prikladno oblikovan da se uklapa u slavnu građevinu, potpunu i savršenu. Sav taj proces klesanja, poliranja i priređivanja biti će tada dovršen, i sve će biti povezano i zacementirano zajedno, jedno s drugim i sa Glavom, s ljubavlju. Ako Velika Piramida, kao cjelina, predstavlja Božji plan potpunim, njezin gornji pokrovni kamen treba predstavljati Krista, kojega je Bog visoko uzvisio da bude Glavom nad svima. I da to predstavlja Krista ukazano je, ne samo sa njegovom točnom prikladnošću kao simbola Krista,* nego također sa

*Vidi Prvi Svezak, Peto poglavlje; također Slikovni Prikaz Vjekova, Svezak Prvi, x,y,z, W

brojnim ukazivanjima na taj simbol od proroka i apostola i samog našeg Gospodina Isusa.

Izaija (28:16) ukazuje na Krista kao na „dragocjeni kamen ugaoni.“ Zaharija (4:7) ukazuje na njegov položaj na vrhu potpunog zdanja, s velikim radovanjem, govoreći, „I on će donijeti zaglavni kamen uz poklike: Divota, divota.“ Nesumnjivo da kad je zaglavi kamen Velike Piramide bio položen bilo je tamo veliko radovanje među graditeljima i svima zainteresiranima za to, vidjeti to krunsko obilježje završenog djela. Job također (38:6,7) govori o radovanju kad je bio položen glavni ugaoni kamen, i on precizira glavu, ili krunski zaglavni kamen, najprije spominjući četiri druga ugaona kamena, govoreći, „Na čemu su uglavljena podnožja njezina i tko joj je kamen ugaoni položio, dok su zvijezde jutarnje klicale zajedno i svi sinovi Božji uzvikivali radosno?“ Prorok David, također, ukazuje na našeg Gospodina, i koristi govornu figuru koja točno odgovara tom „Svjedoku“ u kamenu u Egiptu. On kaže, proročanski, sa gledišta budućnosti, „Kamen koji su graditelji odbacili postao je glava ugla. Jehovino je to djelo, čudesno je to u očima našim. To je dan koji je načinio Jehova. Veselit ćemo se i radovati u taj dan.“ (Ps. 118:22-24) Tjelesni Izrael propustio je prihvatiti Krista kao njihovu glavu ugla, i tako su bili odbačeni da ne budu poseban Božji dom—Duhovni Izrael umjesto da su bili izgrađeni na Kristu Glavi. I mi se sjećamo da je naš Gospodin primjenio upravo to proročanstvo na sebe, i pokazao da je on bio odbačen kamen, i da je Izrael, kroz svoje graditelje, svećenike i Farizeje, bio odbacitelj. (Mat. 21:42,44; Djela 4:11)

Kako savršeno glava ugla Velike Piramide ilustrira sve to! Glava ugla, budući prva gotova, služila bi radnicima kao uzorak ili model za cijelu građevinu, čiji kutovi i proporcije

moraju svi biti subličeni njemu. Ali mi možemo lako zamisliti da, prije nego što je taj kamen na vrhu bio prepoznat kao uzorak za cijelu građevinu, on je trebao biti odbačen, prezren, od graditelja, od kojih neki ne bi mogli ni zamisliti prikladno mjesto za njega; njegovih pet strana, pet uglova i šesnaest različitih kutova čine ga neprikladnim za građevinu sve dok sama ta glava ugla ne bude bile potrebna, a nijedan drugi kamen to ne bude mogao. Tijekom svih godina kroz koje će proces gradnje biti u tijeku, ova Glavna glava ugla bila bi „kamen spoticanja“ i „stijena posrtanja“ onima koji nisu upoznati s njenim korištenjem i mjestom; baš kao što je Krist, i nastaviti će biti, mnogima, sve dok ga ne vide uzvišenim kao Glavni Ugaoni Kamen Božjeg plana.

Oblik piramide predstavlja savršenost i potpunost, i u simbolima nam priča o Božjem planu, pokazujući da „u provedbi punine vremena objedini[u jednu skladnu obitelj, premda na različitim nivoima postojanja] u Kristu sve, i ono što je na nebesima i ono što je na zemlji; u njemu“—svi koji ne budu suobličeni biti će odsječeni. (Efež. 1:10; 2:20-22)

Kako Unutrašnjost Velike Piramide Ocrtava Plan Otkupljenja

Međutim dok je izvanjsko svjedočanstvo ove velike građevine tako potpuno, i u skladu sa Božjim pisanim otkrivenjem, njena unutarnja konstrukcija je još veličanstvenija. Dok njen izvanjski oblik ilustrira potpune rezultate Božjeg Plana Otkupljenja,* unutarnja konstrukcija označava i ilustrira svako istaknuto obilježje tog plana kako se razvijalo iz doba u doba, sve do njegovog slavnog i potpunog dovršenja. Ovdje kamenje na različitim stupnjevima ili nivoima, predstavljaju savršenost svih

*Vidi Slikovni prikaz Vjekova u Prvom Svesku

koji će, pod Kristom Isusom našom Glavom, postati suobličeni Božjoj savršenoj volji, kao što smo već vidjeli iz svjedočanstva Svetog Pisma.

Neki će postati savršeni na ljudskom nivou a neki na duhovnim i božanskim nivoima ili prirodoma. Tako je pod „Kraljeve Odaje“ bio opisan da je bio na pedesetom nizu zidanja, onaj od „Kraljičine Odaje“ na dvadeset i petome, i donji kraj „Prvog Uzlaznog Prolaza,“ ako bi bio proširen sa „Čepom,“ kao što će trenutno biti pokazano, dosegao bi do temeljne crte Piramide. Tako od svoje temeljne crte pa prema vrhu Velika Piramida izgleda stoji kao simbol Božjeg plana spasenja, ili podizanja iz grijeha i smrti omogućenog za svo čovječanstvo. Temeljna crta se tako slaže sa datumom potvrde Božjeg obećanja predodžbenom Izraelu—početkom uzdižućeg ili procesa spašavanja.

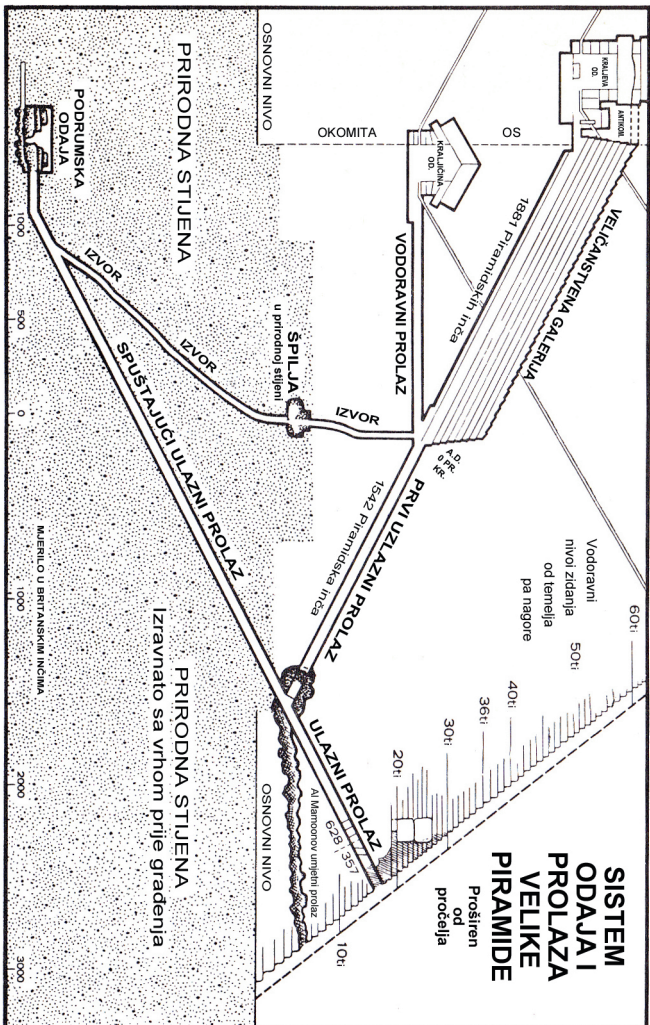
Predložimo pažljivo proučavanje pratećeg dijagrama, koji pokazuje unutrašnje uređenje ove prekrasne građevine. Velika Piramida ima samo jedan ispravan „Ulazni Prolaz.“ Ovaj prolaz je valjan, ali nizak i kos, i vodi dolje do male sobice ili „Podzemne Odaje,“ isklesane u stijeni. Ova soba je posebne konstrukcije, strop je bio dobro dovršen, dok su strane samo započete a dno je grubo i nedovršeno. Neki su tu sugerirali misao „bezdana,“ koji je termin korišten u Svetom Pismu da predstavi katastrofu, zaborav i umiranje. Taj „Ulazni Prolaz“ prikladno predstavlja sadašnji silazni pravac čovječanstva prema uništenju; dok „Podrumska Odaja,“ sa svojom osobitom konstrukcijom, prikazuje veliku nevolju, katastrofu, uništenje, „plaću za grijeh,“ ka čemu vodi silazni pravac.

„Prvi Uzlazni Prolaz“ je otprilike iste veličine kao i „Ulazni Prolaz,“ od kojega se grana. To je mali, nizak i kompliciran uzlaz, ali se otvara u svom gornjem kraju u veliki, elegantan hodnik, nazvan „Veličanstvena Galerija,“ čiji strop je *sedam*

puta viši od prolaza koji vode do nje. Niži „Uzlazni Prolaz“ prema nekima predstavlja period Zakona, i Izrael kao naciju, od izlaska iz Egipta. Oni su tamo ostavili nacije svijeta i njihov silazni pravac, kako bi bili Božji sveti narod pod njegovim zakonom—što pretpostavlja da od tada hode višom i mnogo složenijom stazom od one poganskog svijeta, naime, da drže Zakon. Za „Veličanstvenu Galeriju“ se razumljelo da predstavlja razdoblje Evanđeoskog poziva—još uzvišenije i teže, ali ne i tako ometano kao ono iza nje. Uzvišenje i veća širina ovog prolaza dobro predstavlja veličanstvenije nade i veće slobode Kršćanskog perioda.

Na razini s podom „Veličanstvene Galerije“ na njenom donjem kraju, započinje „Vodoravni Prolaz“ pod njom, koji vodi u malu sobu općenito nazvanu „Kraljičina Odaja.“ Na gornjem kraju „Veličanstvene Galerije“ je drugi niži prolaz, koji vodi u malu sobu nazvanu „Anti-Komora“ koja je vrlo posebne gradnje, i neki su sugerirali da ona predstavlja ideju škole—mjesto za poučavanje i ispitivanje.

Međutim glavna soba Velike Piramide, i po veličini i važnosti lokacije, je malo dalje pored, i odvojena od „Anti-Komore“ s drugim niskim prolazom. Ta soba je poznata kao „Kraljeva Odaja.“ Nad njom su brojni male sobe nazvane „Odaje Izgradnje.“ Značaj istih, ako imaju ikakav značaj, ne odnosi se na čovjeka, niti na bilo koje drugo stvorenje koje hoda, nego na duhovna bića; jer zapazit ćemo iz dijagrama da premda su strane i vrh kvadratnog oblika i nedovršene nema podne površine ni kod jedne od njih. „Kraljeva Odaja“ sadrži „Sarkofag“ ili kamenu kutiju, jedini komad namještaja pronađen u Velikoj Piramidi. Ventilacija u „Kraljevoj Odaji“ je omogućena sa dva zračna prolaza koja buše njene zidove na suprotnim

stranama i proširuju se do vanjske površine—ostavljeno u tu svrhu od graditelja. Neki su špekulirali da postoje još i druge sobe i prolazi koji će se otkriti u budućnosti; ali mi se s tim ne slažemo; nama se čini da prolazi i sobe koji su do sada bili otkriveni u potpunosti služe božanski namjenjenoj svrsi u svjedočenju o cijelom Božjem planu.

Od zapadne strane nižeg ili sjevernog kraja „Veličanstvene Galerije,“ protežući se prema dolje, postoji nepravilan prolaz nazvan „Izvor,“ vodeći do silazećeg „Ulaznog prolaza.“ Njegova ruta prolazi kroz špilju u prirodnoj stijeni. Povezanost između tog prolaza i „Veličanstvene Galerije“ je vrlo neuredna. Moglo bi izgledati da je izvorni prolaz u „Kraljičinu Odaju“ bio skriven, da je bio pokriven podnim pločama „Veličanstvene Galerije“; i također da je kamena ploča pokrivala usta „Izvora.“ Međutim sada je cijeli donji kraj „Veličanstvene Galerije“ otrgnut, otvarajući prolaz u „Kraljičinu Odaju,“ ostavljajući „Izvor“ otvorenim. Oni koji su bili tamo i koji su to istražili kažu kao da se dogodila eksplozija kod ustiju „Izvora,“ prsnuvši i otvarajući ga ispod. Naše je mišljenje, da se takva eksplozija nije nikada dogodila; nego da su stvari bile ostavljene od graditelja kakve jesu, namjerno, da ukazuje na istu stvar a to je pretpostavljena eksplozija, na koju će se ukazati kasnije. Naime, nijedno od tog kamenja nije pronađeno, i bilo bi vrlo komplicirano ukloniti ga.

Na gornjem ili južnom kraju „Veličanstvene Galerije,“ podna crta „Anti-Komore,“ i „Kraljeve Odaje“ proširuje se u „Veličanstvenu Galeriju,“ formirajući iznenadnu barijeru, ili visoku stepenicu na njegovom gornjem kraju. Ta stepenica strši prema naprijed od južnog zida šezdeset jedan inč. Taj južni kraj zida „Veličanstvene Galerije“ ima također osobitost: on

nije okomit, već se nagnje prema sjeveru—na vrhu 20 inča*--i na samom njegovom vrhu postoji otvor ili prolaz povezan sa tzv. „Odajama Izgradnje“ iznad „Kraljeve Odaje.“

Prolazi i podovi Piramide su od vapnenca, kao uostalom i cijela građevina, izuzev „Kraljeve Odaje,“ „Anti-Komore“ i prolaza između njih, gdje su podovi i stropovi od granita. Jedini komad granita kojeg se još može naći u građevini je granitni „Blok,“ koji je čvrsto utisnut na donji kraj „Prvog Uzlaznog Prolaza.“ Kako su ga graditelji prvobitno ostavili, „Prvi Uzlazni Prolaz“ bio je zapečaćen sa odgovarajuće prikladnim kutnim kamenom na svom donjem kraju, gdje se povezuje sa „Ulaznim Prolazom“; i to je bilo tako dobro napravljeno da je „Prvi Uzlazni Prolaz“ bio nepoznat sve dok, u „svoje vrijeme“ kamen nije pao. Blizu donjeg kraja tog „Prvog Uzlaznog Prolaza,“ i baš iza zapečaćujućeg kamena, bio je granitni „Blok,“ napravljen u klinastom obliku, i očito s namjerom da tamo ostane, jer se do sada opirao svim naporima da ga se ukloni.

Premda je „Ulazni Prolaz“ bio dobro poznat u drevna vremena, kao što su posvjedočili povjesničari, ipak Al Mamoun, Arapski Kalif, očito je bio u neznanju o njegovoj točnoj poziciji, izuzev da ga je tradicija locirala na sjeverni zid Piramide, kada je, A.D. 825, uz veliki trošak on silom napravio prolaz, kako je pokazano na dijagramu, u nadi da će naći prekrasna blaga. Ali iako je sadržavala ogromna intelektualna blaga, koja su sada cijjenjena, ona nije sadržavala nijedno od vrste koju su Arapi tražili. Međutim, njihov napor nije bio skroz uzaludan; jer, dok su radili, kamen koji je zapečatio gornji prolaz pomaknuo se sa svog položaja, pao je u „Ulazni Prolaz“ i rekao tajnu, otkrivajući tako „Prvi Uzlazni Prolaz.“ Arapi su pretpostavili da su konačno

*Izvještaj Dr. J. Edgara

pronašli put k tajnom blagu, i, budući nisu bili u stanju ukloniti granitni „Blok“ oni su nasilu napravili prolaz pored vadeći mnogo lakši vapnenac.

Svjedočanstvo Velike Piramide Što Se Tiče Plana Vjekova

U pismu Prof. Smythu, Gosp. Robert Menzies, mladi Škot koji je prvi predložio vjersko ili Mesijansko obilježje učenja Velike Piramide, rekao je:

„Od sjevera od početka Veličanstvene Galerije, prema gore, počinju godine života našeg Spasitelja, izražene po stopi od inča za godinu. Trideset i tri inča-godine, nas prema tome, dovode upravo naprama ustiju Izvora.“

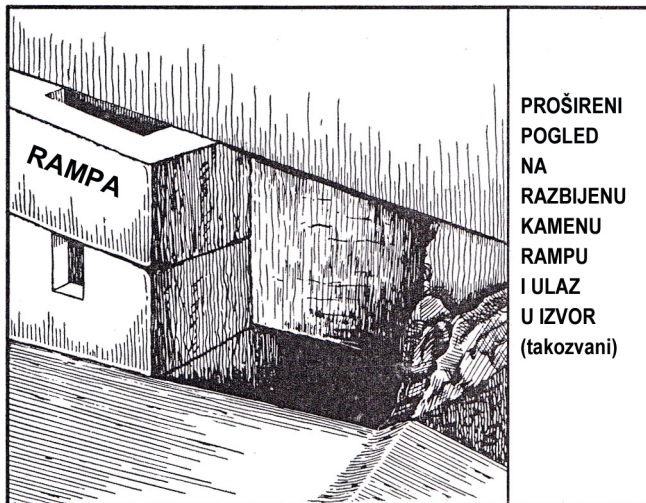
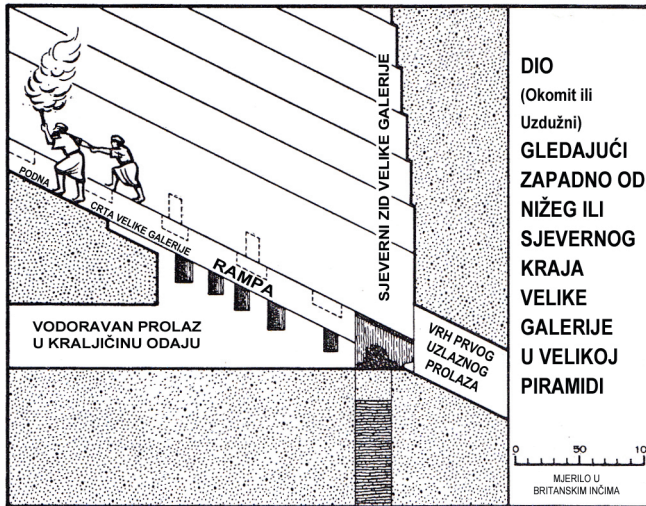
Da, taj „Izvor“ je ključ, da to tako nazovemo, za cijelu priču. On ne predstavlja samo smrt i ukop našeg Gospodina, nego također i njegovo uskrsnuće. Ovo posljednje je pokazano s obilježjem kojeg smo već zapazili, da usta „Izvora“ i njegove okoline izgledaju *kao da* ga je odozdo otvorila eksplozija. Tako je naš Gospodin razbio spone smrti, time dovodeći život i besmrtnost na svijetlo—otvarajući novi put u život. (Hebr. 10:20) Nije bilo moguće da smrt njime ovlada (Djela 2:24), je naizgledan jezik iščupanog stijena koje okružuje gornji otvor tog „Izvora.“ Kao što je „Izvor“ bio jedini put pristupa svakome od tih gornjih prolaza Velike Piramide, tako je i smrt i uskrsnuće našeg Otkupitelja jedini put do života na bilo kojem nivou za palu rasu. Kao što je tamo bio „Prvi Uzlazni Prolaz,“ ali neprohodan, tako je Židovski ili Savez Zakona stajao kao put ili ponuda života, ali beskoristan ili neprohodan put u život: nitko od pale rase nikada ne bi mogao i nikada nije dosegao život hodajući njegovim propisanim putem. „Stoga se djelima Zakona neće pred njim opravdati ni jedno tijelo“ za život. (Rim. 3:20) To

što „Izvor“ simbolizira, naime, *otkupninu*, je jedini način s kojim bilo koji pripadnik osuđene rase može dosegnuti veličanstvenu pripremu božanskog plana—beskrajan život.

Godinama prije tog prijedloga, da „Veličanstvena Galerija“ predstavlja Kršćanski period, Prof. Smyth, je sa astronomskim promatranjima, utvrdio datum građenja Velike Piramide na 2170 Pr. Kr. ; i kada je Gosp. Menzies sugerirao da podne crte „Veličanstvene Galerije“ predstavljaju godine, nekome je onda sinulo da, ako bi ta teorija bila istinita, da bi mjerenje podne crte unatrag od donjeg ruba „Veličanstvene Galerije,“ pa sve do „Prvog Uzlaznog Prolaza“ i njegovog spoja sa „Ulaznim Prolazom“ i odatle prema gore uzduž „Ulaznog Prolaza“ prema ulazu u Piramidu, da bi to otkrilo neko obilježje ili pokazatelj u prolazu koje odgovara, i tako *dokazali* datum izgradnje Piramide, i ispravnost teorije o inčima kao godinama. To, iako nije bilo nerazumno, bilo je ključni ispit, i uposlilo se jednog civilnog inženjera da ponovno posjeti Veliku Piramidu i napravi točna mjerenja prolaza, odaja, itd. To je bilo 1872; i izvještaj tog gospodina bio je potvrđan do posljednjeg stupnja. Njegova mjerenja pokazuju da je podna crta upravo opisana bila 2170 ½ inča *do vrlo fino uređene crte* u zidovima „Ulaznog Prolaza.“ Tako je datum njene izgradnje dvostruko posvjedočen, dok je za podne crte prolaza pokazano da su svici povijesti i kronologije, koji će se tek čuti kao „svjedočanstvo za GOSPODINA u zemlji Egipatskoj.“

Ovdje, zahvaljujući vrlo točnim mjerenjima svih prolaza, koje je dao Prof. Smyth, mi smo u stanju doći do onoga što su za nas daleko najzanimljivija obilježja svjedočanstva tog „Svjedoka“ koja će tek biti predstavljena.

Kada smo isprva počeli cijeniti ono što smo već spomenuli o svjedočanstvu Velike Piramide, mi smo rekli odjednom, ako

se ovo stvarno pokaže Biblijom u kamenu; ako to bude izvještaj o tajnim planovima Velikog Graditelja Svemira, pokazujući njegovo predznanje i mudrost; bude *bilo* i *bit* će u potpunom skladu sa njegovom pisanom Riječi. Činjenica da su tajne Piramide bile čuvane sve do kraja šest tisuća godina povijesti svijeta, ali da sada počinju davati svoje svjedočanstvo kako se Milenijsko Svanuće približava, je u savršenom skladu sa pisanom Riječi, čije je obilno svjedočanstvo u odnosu na slavni Božji plan slično tome bilo čuvano tajnim od postanka svijeta, i jedino sada počinje sjajiti u svojoj potpunosti i slavi.

Mi smo već predstavili, u prethodnim svescima, i u prethodnim poglavljima ovog sveska, jasno svjedočanstvo pisane Riječi, pokazujući da mi stojimo na pragu novog doba—da Milenijski Dan sviče, sa svojom promjenom vladanja zemljom iz uprave „kneza ovog svijeta“ i njegovih vjernih, u ruke onoga „koji na to ima pravo“ (kupnjom) i njegovih vjernih svetaca. Mi smo vidjeli da premda će rezultat ove promjene biti veliki blagoslov, ipak vrijeme prijenosa, dok se sadašnji knez, „jaki čovjek“ veže i njegovo kućanstvo ostaje bez vlasti (Mat. 12:29; Otkr. 20:2), biti će vrijeme snažne nevolje. Biblijski vremenski dokazi koje smo razmotrili pokazuju da je određeno vrijeme za tu nevolju bilo od vremena Kristovog drugog dolaska (Listopad, 1874), kada treba početi suđenje nacijama, pod prosvjetljujućim utjecajima Gospodinovog Dana. To je ovako prikazano u Velikoj Piramidi:

„Silazni Prolaz,“ od ulaska u Veliku Piramidu, vodeći do „Jame“ ili „Podzemne Odaje“ predstavlja pravac svijeta općenito (pod knezom ovog svijeta), u veliko vrijeme nevolje („Jama“), u kojoj će svo zlo biti okončano. Mjerenje tog

razdoblja i određivanje kada će jama nevolje biti dosegnuta je dovoljno lako ako imamo određeni datum—točku u Piramidi od koje možemo početi. Mi imamo taj vremenski trag u spoju „Prvog Uzlaznog Prolaza“ sa „Veličanstvenom Galerijom.“ Ta točka označava rođenje našeg Gospodina Isusa, kao „Izvora,“ 33 inča dalje, ukazuje na njegovu smrt. Prema tome, ako mjerimo unatrag niz „Prvi Uzlazni Prolaz“ do njegovog spoja sa „Ulaznim Prolazom,“ mi ćemo imati utvrđen datum za otpočinjanje silaznog prolaza. Ta mjera je 1542 inča, i ukazuje na godinu 1542 Pr. Kr., kao datum na toj točki. Zatim mjereći *niz* „Ulazni Prolaz“ od te točke, da utvrdimo udaljenost do ulaza u „Jamu,“ koja predstavlja veliku nevolju i uništenje s kojim ovo doba završava, kada će zlo biti zbačeno sa vlasti, mi nalazimo da je to 3457 inča, simbolizirajući 3457 godina od gornjeg datuma 1542 Pr. Kr. Ovaj izračun pokazuje da 1915 A.D. označava početak razdoblja nevolje; jer 1542 godine Pr. Kr. plus 1915 godina A.D. je jednako 3457 godina. Tako Piramida svjedoči da će kraj 1914 biti početak vremena nevolje kakve nije bilo otkako je naroda—ne, niti će je ikad više biti. I tako se može zapaziti da se ovaj „Svjedok“ u potpunosti slaže sa Biblijskim svjedočanstvom na tu temu, kako je pokazano sa „Paralelnim Periodima“ u Studijama Pisama, Svezak Dva, Poglavlje 7.

Niti bi itko trebao sumnjati u činjenicu da je četrdeset godina „žetve“ počelo krajem 1874 zato što nevolja nije još dostigla tako kobnu i nepodnošljivu fazu; i zato što je, u nekim pogledima, razdoblje „žetve“ od tog datuma bilo jedno od velikog napretka u spoznaji. Imajte na umu, također, da je Prof. Smyth ispustio obilježja i ilustracije Velike Piramide uključujući u dijagram „Jame“ bez ikakvog ukazivanja na tu primjenu.

Osim toga, imajmo na umu da Riječ Gospodinova jasno pokazuje da će sudovi ovog vremena nevolje započeti sa

nominalnom crkvom, kao priprema za njezino svrgavanje, i u sebičnoj borbi između kapitalista i radnika, koji se sada oboje organiziraju za vrhunac nevolje.

Oblik i kraj te najniže sobe ili „Jame“ je osobito značajan. Dok su vrh i dijelovi strana pravilni, ona nema poda—to je grubo, nedovršeno dno koje pada sve niže i niže na svojoj istočnoj strani, dajući tako razlog za ime „Bezdan,“ koje je ponekada primjenjeno na nju. Ova soba govori o neovisnosti i slobodi isto tako kao i o nevolji, o uzvišenju isto tako kao i o propadanju; jer kad putnik dođe do nje, tjeskoban i umoran od čučajućeg položaja na kojeg su prisiljeni zbog malenoće „Ulaznog Prolaza,“ on ovdje ne nalazi samo korak u još veću dubinu, nego i „problematičan pod,“ vrlo neujednačen i slomljen, ali on također nalazi i veliko *uzvišenje*, dio te sobe bio je mnogo više uzvišeniji od prolaza do njega, što puno govori o uvelike proširenoj sobi za njegov mentalni organizam.

Kako se te činjenice također istinite. Ne možemo li već vidjeti kako je duh neovisnosti već dosegnuo *mase* civiliziranih nacija? Mi ovdje ne zastajemo kako bi smo razmatrali dosljednosti i nedosljednosti sloboda koje se osjetilo i zahtijevalo od masa—i jedno i drugo je sugerirano u toj sobi sa *uzvišenjem* vrha i udubljenjem u dnu: mi samo zapažemo činjenicu da svijetlo našeg vremena—Gospodinovog dana—potiče na duh slobode; i duh neovisnosti, dolazeći u kontakt sa ponosom, bogatstvom i moći onih koji su još uvijek na vlasti, *biti će* uzrok nevolje za koju nam Sveto Pismo jamči da će na koncu biti velika. Iako je za sada tek jedva počela, kraljevi i carevi i državnici i kapitalisti, i svi ljudi, vide ju da dolazi, i „ljudima srca klonu od straha i od iščekivanja onoga što dolazi na svijet“; jer će se sile nebeske *uzdrmati*, i na koncu će biti uklonjene. Ti zli sistemi—građanski, društveni, i vjerski—„sadašnjeg opakog svijeta“ potonut će u

zaborav, u uništenje, koje podrumska odaja ili „Jama“ također simbolizira, jer mi smatramo „Jamu“ ne samo kao simbol goleme nevolje koja će uključivati sadašnji poredak u prevratu i uništenju (zbog njihove nedosljednosti sa boljim poretkom koji ima biti uspostavljen pod Božjim Kraljevstvom), nego također i kao simbol izvjesnog kraja svakog bića koje nastavlja slijediti taj pravac prema dolje, i koji će, pod punim prosvjetljenjem Milenijskog doba, odbiti prekinuti sa svojim grijesima i težiti za pravednosti.

Zapazite sljedeću stavku s tim u vezi: „Ulazni Prolaz“ ima pravilan nagib prema dolje sve dok se ne približi „Jami,“ gdje padina prestaje i ide vodoravno. Mjereći unatrag od ulaza u podzemnu odaju ili „Jamu“ do spoja vodoravnog sa nagibnim dijelom prolaza, mi utvrđujemo da je udaljenost 324 inča; shodno tome, početak ravnog dijela prolaza označava datum 324 godine prije 1915, naime 1590. Čini se da to ima za reći da se tog datuma (A.D. 1591) dogodilo nešto što je imalo veliki utjecaj na pravac civilizacije, i što je u nekoj mjeri spriječilo njenu silaznu tendenciju. Što se tada dogodilo? Koji je veliki pokret, označen s tim datumom, imao takav utjecaj?

Nažalost mi ne nalazimo nikakve točne mjere tog dijela ovog silaznog prolaza i mi smo uvjereni da dijagrami Prof. Smytha nisu dovoljno točni da opravdaju povjerenje u „mjerjenja na papiru“ temeljeni na njima. Nepotvrđena mjerjenja su 324 Piramidska inča, mjerjenje kojeg prema unatrag bi ukazalo na godinu oko A.D. 1590, ili „Šekspirovo vrijeme.“ Međutim, mi ne pridajemo nikakvu težinu toj sugestiji.

Jedna stvar je sigurna—taj niži silazni prolaz predstavlja pravac *svijeta*, kako uzlazeći prolazi predstavlja pravac „pozvane“ Crkve. Promjena sa silazne na vodoravnu stazu čini se da podrazumijeva moralno ili političko prosvjetljenje, ili povoljno ograničenje od silaznog pravca.

Protestantska Reformacija Šesnaestog stoljeća zaista je ostvarila mnogo za uzdizanje svijeta, na svaki način, neizravno. Ona je dosta očistila moralnu atmosferu od njenog neznanja i praznovjerja, i priznato je od Rimokatolika isto tako kao i Protestanata da je označila novu eru sveopćeg napretka.

Mi ne tvrdimo, poput nekih, da sve u našem vremenu ide prema gore umjesto prema dolje. Baš naprotiv, mi vidimo mnoge stvari u našim danima na koje ne možemo pristati čak ni kao civilizirani, da ne kažemo u skladu s božanskom voljom. Mi vidimo šire „humanitarno“ gledište koje prevladava u svijetu, koje dok je daleko od religije našeg Gospodina Isusa, je daleko naprednije od neukih praznovjerja prošlosti.

Zaista taj je društveni napredak svijeta prouzročio uspon „Teorije Evolucije“ i zbog kojeg su mnogi zaključili da svijet brzo raste sve bolje i bolje, da mu ne treba Spasitelj i njegovo otkupiteljsko djelo, i da mu ne treba dolazak Kraljevstva sa djelom obnove. Vrlo će skoro jadni svijet shvatiti da polet i temelj čiste sebičnosti znači porast nezadovoljstva, i na koncu anarhiju. Samo je Gospodinov narod, vođen sa njegovom Riječi, u stanju vidjeti te stvari u njihovom ispravnom svjetlu.

Međutim dok gornja mjerenja daju njihova skladna svjedočanstva, druga se mjerenja čine posve van sklada sa Biblijskim izvještajem; naime, ono od „Prvog Uzlaznog Prolaza,“ koji je vjerovatno predstavljao razdoblje od Izlaska Izraela iz Egipta pa do rođenja našeg Gospodina Isusa.* Biblijski vremenski izvještaj, kako je već naveden,+ ne možemo dovoditi u sumnju, budući je pokazao svoju točnost na toliko mnogo načina. On je pokazao da je vrijeme od izlaska iz

* To razdoblje nije isto kao ono koje smo u Drugom Sveskum, Poglavlje Dva, prozvali i opisali kao Židovsko Doba. Potonje je počelo 198 godina prije Izlaska, kod Jakovljeve smrti, i nije završilo sve dok Gospodin, koga su oni odbacili, nije napustio njihovu kuću opustošenu, pet dana prije svog raspeća.

+ Svezak Dva, Str. 230-232

Egipta do godine A.D. 1 bilo 1614 godina dok podna crta „Prvog Uzlaznog Prolaza“ mjeri samo 1542 inča. Zatim, mi znamo, van svake sumnje, iz riječi našeg Gospodina i proroka, da doba Zakona, i „naklonost“ Izraelu po tijelu, nisu prestali sa Isusovim rođenjem, nego tri i pol godine nakon njegove smrti, na kraju njihovih sedamdeset godina naklonosti, A.D. 36.* To bi činilo razdoblje od izlaska do punog kraja njihove naklonosti (1614 plus 36) jednako 1650 godina. I premda su, u nekom smislu, raskoš i blagoslov novog perioda počeli s rođenjem Isusa (Luka 2:10-14, 25-38), ipak Velika bi piramida trebala, *na neki način*, na punu duljinu naklonosti Izraelu. Na koncu smo utvrdili da je to bilo dosjetljivo pokazano. Granitni „Blok“ se dokazao kao točna duljina koja popunjava to razdoblje do kranje granice. Zatim smo saznali zašto je taj „Blok“ bio tako čvrsto fiksiran da ga nitko nije mogao uspješno ukloniti. Veliki Vješti Graditelj stavio ga je tamo da stoji, kako bi smo mi mogli čuti njegovo svjedočanstvo danas kako potvrđuje Bibliju, kako njen plan tako i njenu kronologiju.

Mjereći taj prolaz s njegovim „Blokom,“ trebali bi smo ga smatrati kao da je bio teleskop, sa „Blokom“ izvučenim sve dok gornji kraj ne dosegne mjesto prvobitno označeno sa njegovim donjim krajem. Udaljenost prema dolje od sjevernog ulaza „Veličanstvene Galerije“ do donjeg kraja granitnog „Bloka“ je 1470 inča, čemu ako dodamo duljinu „Bloka,“ 179 inča, mi imamo ukupno 1649 inča, predstavljajući 1649 godina; i jedan inč godina razlike između toga i 1650 godina pokazanih Biblijskom kronologijom tog razdoblja se može jednostavno izračunati ako se sjetimo da je jedan kraj tog granitnog „Bloka“ bio značajno okrnut od onih koji su ga silom pokušali maknuti s njegovog utvrđenog položaja na prolazu.

*Vidi Svezak Dva, Poglavlje 7

Tako točno, „Svjedok“ u kamenu potkrijepljuje svjedočanstvo Biblije, i pokazuje da je razdoblje od izlaska Izraela iz Egipta pa sve do potpunog kraja njihove nacionalne naklonosti,* A.D. 36, bilo 1650 godina. Ali neka nitko ne pobrka to razdoblje s razdobljem pokazanim u Paralelizmima Židovskih i Kršćanskih perioda—pokazujujući da su oba doba bila svako dugo 1845 godina, jedno od smrti Jakova do A.D. 33, a drugo od A.D.33 do A.D. 1878.

I ne samo da je to bio genijalan način skrivanja a ipak davanja duljine razdoblja od izlaska do rođenja našeg Gospodina (da bi, u svoje vrijeme, bilo potkrepljujuće Biblijskom svjedočanstvu), nego će pažljivi čitatelj lako vidjeti da je to moglo biti učinjeno jedino na neki takav način, iz dva razloga: Prvo, zato što Židovski period i naklonost nisu počeli samo početkom Jakovljeve smrti , prije izlaska iz Egipta, nego također ulijeće u i ide paralelno sa Kršćanskim periodom trideset i tri godine zemaljskog života našeg Gospodina Isusa; i drugo, da bi se učinilo „Prvi Uzlazni Prolaz“ dovoljno dugim da u potpunosti predstavi Židovsko doba u godinama-inčima zahtijevalo bi učiniti Piramidu još većom, što bi zauzvrat uništilo njena znanstvena obilježja i pouke.

Ispitajmo sada „Veličanstvenu Galeriju,“ na kraju „Prvog Uzlaznog Prolaza,“ zapažajući također njeno simbolično svjedočanstvo. Ona je sedam puta isto tako visoka kao „Prvi Uzlazni Prolaz.“ Ona ima sedam preklapajućih nizova kamenja u njenim zidovima glatkog, visoko poliranog i jednom prekrasnog, krem boje vanpnenca. Ona je 8 i pol metara visoka, premda vrlo uska, na nekim mjestima samo oko 2 m, skupljena na oko 1m na podu a još manje na krovu. Prof. Greaves, Profesor sa Oxforda iz Petnaestog stoljeća, opisujući je, napisao je:

*Vidi Svezak Dva, Poglavlje Tri

„To je vrlo otmjeno djelo, i niti zaostaje, niti u odnosu na znatiželju umjetnosti ili bogatstvom materijala, za najraskošnijim i veličanstvenim građevinama...Ta galerija, ili koridor, ili kako god to nazvali, izgrađena je od bijelog i poliranog mramora (vapnenca), koji je bio vrlo ravnomjerno izrezan na prostrane kvadrate ili ploče. Što se tiče materijala za pločnik, krov i takav koji je bočnim stranicama zidova; spajanje čijih sastavaka je toliko blizu da su jedva vidljivi znatiželjnom oku; i ono što daje gracioznost cijeloj građevini, iako čini prolaz mnogo skliskim i teškim, je uzbrdica i podizanje uspona...U odljevku i rasponu mramora (vapnenca) na objema stranama zidova, postoji jedan komad građevine, po mom sudu, vrlo graciozan, a to je da su svi pravci ili rasponi, kojih je samo sedam (toliko su veliki ti kamenovi), postavljeni i viore se jedan iznad drugoga za oko tri inča; dno najgornjeg pravca nadsvodi se na vrh drugoga, i tako redom kako se spuštaju.“

I Prof. Smyth izjavljuje da bi bilo nemoguće predstaviti to sa slikama, govoreći:

„Okolnosti su iznad dosega fundamentalnih slika zbog uske širine, uzvišene, visine svoda, i veoma naročitog kosog kuta dugog poda; pod, kad ga se gleda od njegovog sjevernog kraja prema jugu, uspinje se i uspinje kroz mrak, naizgled zauvijek; i s takvom strminom da ju nijedan umjetnikov pogled, naslikan na okomitoj ravnini, se nikad ne bi mogao nadati prikazati viš nego mali dio tog poda, koji se diže prema gore kroz cijelo platno i izlazi na vrhu. Dok, gledajući sjeverno od južnog kraja Galerije, odmah izgubite pod, i vidite na razini vaših očiju, u daljini, dio strmo spuštajućeg stropa. Inače, to je svečano preklapanje visokih, mračnih zidova, koji vam prolaze i s jedne i s druge strane; ali svi u mučnoj kosini, govoreći o trudu u jednom pravcu, opasnosti u drugom, i o brdu snage posvuda.“

Kakva je predivna ilustracija dana u toj „Veličanstvenoj Galeriji“ o životnom pravcu *prave* Kršćanske Crkve i o stazi

malog stada pobjednika tijekom dugog razdoblja Evanđeoskog Doba. Njeni jednom lijepi, krem bijeli zidovi i strop, sastavljeni od pravilno preklapajućeg kamenja, svi koso prema gore, ne daju povijest nominalne Crkve, kako su neki bili pretpostavljali—inače bi bili daleko od ispravnog i uspravnog—nego oni govore o Božjoj velikoj milosti darovanoj tijekom Evanđeoskog doba, „višnjem pozivu“ za izvjesne slobode i prednosti, ponuđenim uvjetno svima opravdanima tijekom Evanđeoskog doba, otvorenima sa Izvorom—otkupninom.

Uzvišena visina te „Veličanstvene Galerije“—sedam puta viša od visine prolaza koji predstavlja Židovski period (sedam je simbol potpunosti ili punine)—predstavlja tu puninu blagoslova sadržanih u Abrahamskom obećanju, koje je u stvarnosti stavljeno pred Evanđeosku Crkvu. „Kraljeva Odaja,“ na kraju „Veličanstvene Galerije,“ predstavlja kraj utrke ka kojemu sadašnji višnji poziv vodi sve vjerne; i ta „Kraljeva Odaja,“ kao što ćemo uskoro vidjeti, je najprikladniji simbol konačne sudbine Crkve. Sa „Izvorom“ (koji predstavlja otkupninu), na samom ulazu u Galeriju, i koju svi koji stupaju na taj put moraju priznati, je prekrasno simbolizirano naše opravdanje. Tako nam Velika Piramida govori, „Sada, dakle, nema osude onima koji su u Kristu Isusu.“

Naizgledna beskonačna duljina „Veličanstvene Galerije“ pokazuje kako je dugo Evanđeosko doba izgledalo pojedinačnim pripadnicima Crkve, dok njena uskost dobro predstavlja „uski put u život“; i njena strmina, poteškoće od kojih se put sastoji, i stalnu opasnost od nazadovanja za one koji ne uspijevaju budno paziti na svoje korake. Ipak, unutar granica tih zidova božanske naklonosti je sigurnost svih onih koji nastavljaju u činjenju dobra, koji nastavljaju rasti u milosti, uspinjati se teškim putem, „ne živjeti po tijelu, nego po duhu.“

Gledajući uzduž „Veličanstvene Galerije,“ mi vidimo *da ona ima kraj* isto tako kao i početak. Tako nam je rečeno da će nadasve velike i dragocjene prednosti proširene tijekom ovog Evanđeoskog doba jednog dana *prestati*—veličanstveni višnji poziv za sunasljedstvo s Kristom, kao njegova „nevjesta,“ završit će kada će ih dovoljan broj prihvatiti poziv da se upotpuni „malo stado.“ Ono na što taj „Svjedok“ u kamenu tako ukazuje u slici, pisan Riječ jasno razjašnjava, pokazujući, kao što smo vidjeli, da prednost trčanja za velikom nagradom „višnjeg poziva“ pripada isključivo Evanđeoskom dobu. Ona nije bila dana nikome prije – naš Predvodnik, Isus bio je prvi kojemu je bila ponuđena, prvome da prihvati njene uvjete žrtve i prvi da uđe u njene nagrade. Kao što južni kraj „Veličanstvene Galerije“ jasno označava kraj ili granicu poziva u božansku prirodu tako i njen sjeverni kraj označava početak ponude te velike naklonosti.

Ali budući da „Veličanstvena Galerija“ predstavlja naš „višnji poziv“ Božji, gledajmo sada dalje i zapazimo k čemu taj poziv vodi u slučaju svakog pojedinca. Mi smo već vidjeli u Svetom Pismu da smo mi bili pozvani da trpimo s Kristom, da umremo s njim, i da poslije *uđemo u njegovu slavu*. I sve to nalazimo izrazito simbolizirano u osobitom načinu na koji se steklo ulaz u „Kraljevu Odaju,“ na kraju „Veličanstvene Galerije.“ Način na koji oni koji prihvate „višnji poziv“ mogu ući u nebesku slavu, predstavljenu sa „Kraljevom Odajom,“ nije izravan. Oni najprije moraju u svakom pogledu biti ispitani i naći se poslušnima volji Božjoj, inače oni ne mogu ući u počinak koji preostaje. To, Biblijsko učenje, i iskustvo svih koji trče za velikom nagradom, je tako snažno ilustrirano sa Velikom Piramidom. Kao što poziv vodi do posvećenja i lekcija žrtve, tako i „Veličanstvena Galerija“ vodi do izvjesnih nižih prolaza koji to simboliziraju.

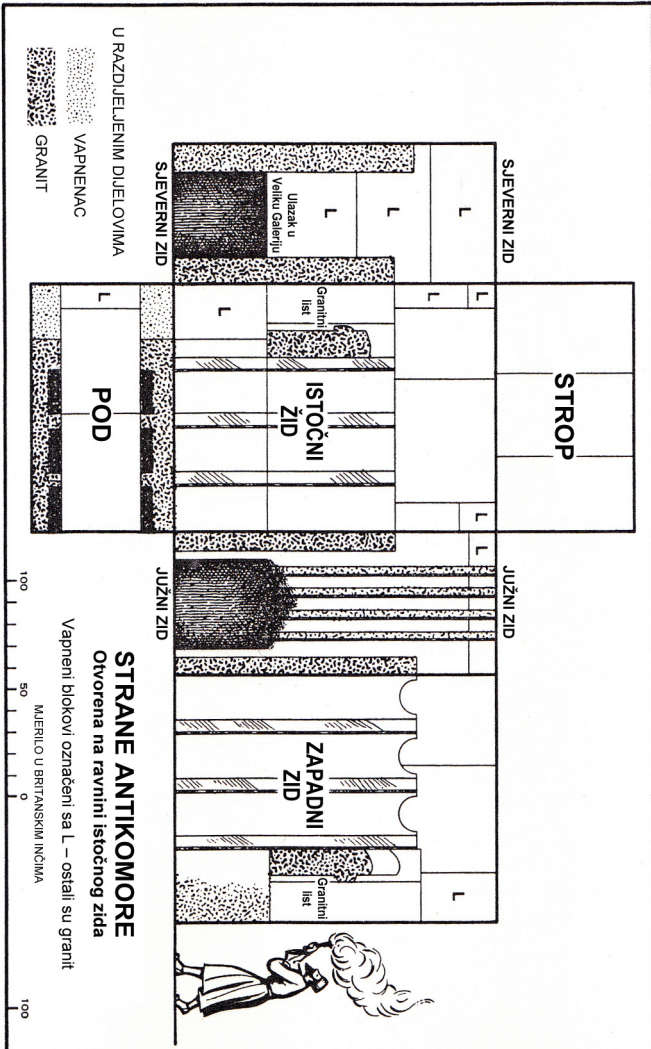
Stigavši do njenog gornjeg kraja, putnik se mora jako nisko sagnuti kod vratiju ili prolaza koji vodi u „Antikomoru.“ To sagibanje simbolizira posvećenje ili smrt ljudske volje, početak samožrtvovanja, na koje su pozvani svi koji bi željeli dostići božansku prirodu. Koliko mnogo to samožrtvovanje znači je poznato jedino onima koji su prihvatili poziv, i koji su u stvarnosti predali ljudsku volju.

Kada prođemo taj niski prolaz, koji simbolizira posvećenje, mi smo u onom što je poznato kao „Antikomora.“ Ovdje pod prestaje biti vapnenac: od tada pa nadalje gazište će biti na čvrstom granitu, što se može protumačiti kao *novi* položaj, ili položaj kao „novih stvorenja.“ Ali kada se stavlja nogu na granitni pod, da bi se ušlo u novi položaj kao novih stvorenja, zapaža se velika prepreka: poznata je kao „Granitni List.“ To poput padajućih vrata, djelom zatvara put, ostavljajući jedino niski prolaz poput onog kojeg smo upravo prošli, četrdeset i četiri inča visok, tako da se moramo opet sagnuti prije nego možemo u potpunosti uživati prednosti predstavljene u „Antikomori.“ Taj „Granitni List“ predstavlja *božansku volju*, i čini se da kaže onome koji je upravo prošao niski prolaz koji predstavlja predavanje svoje vlastite volje, „nije dovoljno da žrtvuješ svoju volju, planove i pripreme; ti možeš učiniti sve to, i zatim uzeti volju i plan nekog drugog; ti ne samo da moraš žrtvovati svoju volju, ti se također moraš pokloniti božanskoj volji, i prihvatiti je umjesto svoje vlastite, i postati aktivnim u Božjoj službi, prije nego te se može smatrati novim stvorenjem i nasljednikom božanske prirode.“

Prošavši „Granitni List,“ mi stojimo nesmetano na granitnom podu u „Antikomori.“ (Vidi sliku.) To je posebna soba: njezini su zidovi drugačiji od svakog drugog; čini se da ima neku vrstu drvene oplata u djelovima; i na nekima od zidova su izrezani utori. Izgleda da je to puno lekcija koje još

nisu u potpunosti dešifrirane. Međutim, prijedlog od onih koji su je posjetili, da ona nalikuje školskoj učionici, čini se u savršenom skladu sa onim što bi smo trebali očekivati da predstavlja iskustva onih koji su bili začeti Istinom. Ta „Antikomora“ simbolizira Kristovu školu, i stegu – kušnje vjere, strpljenje, ustrajnost itd. – čemu su izloženi svi koji su se u potpunosti posvetili volji Božjoj; što im pruža mogućnosti za *pobjeđivanje*, i za dokazivanje njihove dostojnosti za mjesto, kao pobjednika, s Kristom u njegovoj dolazećoj vladavini slave. Ako smo mi bez takvih lekcija i iskušenja, mi tada nismo *sinovi* i *nasljednici* na tom božanskom nivou. (Hebr. 12:8) U sadašnjem životu, nakon našeg posvećenja u njegovu službu, Bog nas školuje i odgaja stegom, i time ne samo da stavlja na ispit našu vjernost njemu, u skladu s našim savezom, nego nas također priprema da suosjećamo s drugima u kušnji i nevolji, nad kojima će nas on za kratkim učiniti vladarima i sucima. (1.Kor. 6:2,3)

Mora se dogoditi ne samo smrt volje, nego stvarna smrt, prije nego mi uđemo u potpunosti i *stvarno* u uvjete naše „nove,“ „božanske prirode.“ I to je također pokazano u tom „Svjedoku“ u kamenu; jer na krajnjem kraju „Antikomore“ je veoma nizak prolaz kroz koji se ulazi u „Kraljevu Odaju.“ Tako „Kraljeva Odaja,“ najveličanstvenija i najviša soba Piramide, postaje simbol savršenosti božanske prirode koju će dobiti „malo stado,“ nekolicina pobjednika izabranih iz „mnogo pozvanih“ (čiji je *poziv* simboliziran sa „Veličanstvenom Galerijom“) koji prolaze kroz samožrtvovanje i kušnju (simbolizirano sa „Antikomorom,“ i dva niska prolaza u i iz nje. Poziv u božansku prirodu najprije je došao našem Gospodinu Isusu, čiji je zadatak na zemlji imao dvostruku svrhu: (1) da spasi grešnike plaćajući otkupnu cijenu za Adama, i za sve u njemu, i (2) da poslušnošću sve do smrti on se može dokazati dostojnim božanske prirode i

slave. Dakle Veličanstvena Galerija je prikazana kako počinje sa rođenjem našeg Gospodina. Ona stoga ne simbolizira *Evandeosko doba*, jer ono nije počelo sve dok Isus nije priveo kraju doba Zakona sa svojom žrtvom na križu, trideset i tri godine nakon svog rođenja; ali ona simbolizira višnji ili nebeski *poziv* (kroz žrtvu) u božansku prirodu – „Kraljevu Odaju.“ Naš je Gospodin Isus tako bio pozvan od trenutka svog rođenja; i, od Pedesetnice, svi su opravdani vjernici pozvani k istoj visokoj prednosti, međutim samo nekolicina prihvaća poziv na žrtvu, i samo ih nekolicina učini sigurnim svoj poziv i izbor sa srdačnim usklađivanjem sa uvjetima – hodeći Gospodarevim stopama. I duljina vremena tijekom kojega je taj „višnji poziv“ k božanskoj prirodi traje, i kada prestaje, je ukazano sa dužinom i krajem te „Veličanstvene Galerije,“ kao što je već pokazano.

„Kraljeva Odaja,“ do koje se može doći jedino kroz „Veličanstvenu Galeriju“ i „Antikomoru,“ je u svakom pogledu najviša i najplemenitija soba u Velikoj Piramidi, i prikladno simbolizira božansku prirodu. Gosp. Henry F. Gordon opisuje je, govoreći:

„To je veoma veličanstvena soba, 10 m dugačka, 5 m široka, 6 m visoka, od ispoliranog crvenog granita posvuda; zidovi, pod i strop u kvadratnim blokovima, centriranima, i spojenima zajedno sa takvom izuzetnom vještinom da nijedan autokratski car u suvremeno doba ne bi želio ništa više plemenitije i otmjenije. Jedina stvar koja se nalazi u u ovoj odaji je prazni [granitni] sarkofag [ili kamena kutija] bez poklopca; i vrijedno je pažnje da taj sarkofag odgovara svetom kovčegu Mojsijevog Tabernakula po kapacitetu.“

U Velikoj Piramidi *granit* je korišten da simbolizira božanske stvari ili božansku prirodu, baš kao što je to zlato simboliziralo u Izraelskom predodžbenom Tabernakulu i Hramu: niski prolazi koji vode u „Antikomoru“ i u „Kraljevu Odaju“ odgovaraju zavjesama pred Svetinjom i pred Svetinjom nad Svetinjama; i granitni sarkofag, jedini namještaj u „Kraljevoj Odaji,“ odgovara Kovčegu Saveza, što je bio jedini namještaj u Svetinji nad Svetinjama Tabernakula i Hrama. Ono što je u jednome bilo zlato, u drugome je granit, i istog simboličnog značenja.

Niti je ovo sve: mi smo utvrdili da se iste velike istine koje su bile simbolički predstavljene u dva odjeljka Tabernakula i Hrama, Svetinji i Svetinji nad Svetinjama, i zavjesama koje su ih razdvajale, podudaraju sa učenjima dva odjeljka u Velikoj Piramidi, „Antikomora“ i „Kraljeve Odaje,“ i njihovih niskih odvajajućih prolaza. „Antikomora,“ poput Svetinje Tabernakula, predstavlja to stanje odnosa s Bogom, koje se računa kao novo stvorenje, i sunasljednik s Kristom božanske prirode i slave, u koje *vjernik* ulazi kada, nakon prihvaćanja oprostjenja grijeha i pomirenja s Bogom kroz otkupninu, on predstavlja sebe opravdanog kao *živu žrtvu za Božju službu*. Kao što je prvi zastor Tabernakula predstavljao posvećenje ili odustajanje ili smrt svoje vlastite volje, i potpunu podložnost Božjoj volji, tako i niski prolaz u „Antikomoru“ simbolizira taj isti veliki događaj, s kojim započinje novost života u svima koji će ikada biti članovi kraljevskog svećenstva.

Ovaj ispit, predstavljajući polaganje našeg svega na žrtvenik, budući je položen, vjernika se više ne *smatra* ljudskim bićem, nego kao „novo stvorenje,“ „sudionik božanske prirode.“ Premda, zapravo, on neće biti učinjen stvarnim sudionikom božanske prirode sve dok vjerno ne nauči lekciju poslušnosti božanskoj volji, u stvarnim iskustvima i svakodnevnim žrtvama i školovanjima sadašnjeg života (što je predstavljeno u zidovima „Antikomora,“ naročite konstrukcije, i sa Stolom Kruha predstavljanja, Zlatnim Svijećnjakom i Kadionim Oltarom u Svetinji Tabernakula); i sve dok ne prođe kroz samu smrt (što je predstavljeno sa drugom zavjesom Tabernakula i sa drugim niskim prolazom koji vodi u „Kraljevu Odaju“ Piramide); on će ući s Kristom u puninu obećane božanske prirode i slave – svoj vječni posjed, simboliziran u „Kraljevoj Odaji.“

Tako Velika Piramida svjedoči, ne samo o silaznoj putanji čovjeka u grijeh, nego također i o različitim koracima u božanskom planu s kojima su učinjene pripreme za njegov puni oporavak od pada, kroz put života, otvoren sa smrću i uskrснуćem našeg Gospodina Isusa.

Iz slike će se moći primjetiti da granitni pod ne doseže sasvim do prednjeg dijela „Antikomore,“ dok granitni strop doseže do pune dužine sobe. Ovo izgleda kao da uči lekciju u skladu s onim što smo već vidjeli da je obilježje božanskog plana, u odnosu na one pozvane iz koji se bore da uđu u božansku prirodu. Prvi niski prolaz simbolizira posvećenje ljudske volje vjernika, što mu doista daje ulazak u „Svetinju“ ili posvećeno stanje kao potencijalnog nasljednika slave i besmrtnosti, što je predstavljeno sa „Antikomorom,“ čiji ga granitni strop sada pokriva; ipak takvom se ne može smatrati kao da je u potpunosti ušao u novu prirodu sve dok nije „oživljen“ u aktivnost i novost života; i taj je ispit predstavljen sa „Granitnim Listom,“ koji, sa svog posebnog položaja, viseći, kao da je spreman da padne i blokira svaki daljnji napredak, i čini se kao da kaže, „Putniče, premda si došao do ovde posvetio se Bogu, ako ne budeš bio oživljen sa duhom istine na aktivnost u njegovoj službi, ti nećeš imati pravi status u božanskoj prirodi ka kojoj si bio pozvan.“ Tri koraka sa kojima pozvani Evanđeoskog doba ulaze u slavu njihovog Gospodina su tako bili označeni u Velikoj Piramidi isto tako kao i u Svetom Pismu. Oni su (1) *Posvećenje*, začetak duhom kroz Riječ Istine, simbolizirano sa niskim prolazom u „Antikomoru“; (2) *Oživljavanje* u aktivnu službu i žrtvu kroz posvećenje duhom i vjerovanjem u istinu, simbolizirano sa niskim prolazom pod „Granitnim listom“; (3) *Rođenje* od duha u savršenu sličnost našeg Gospodina s udjelom u Prvom Uskrsnuću, simbolizirano sa niskim kanalom u „Kraljevoj Odaji.“

Prikazane Tjelesne i Duhovne Prirode

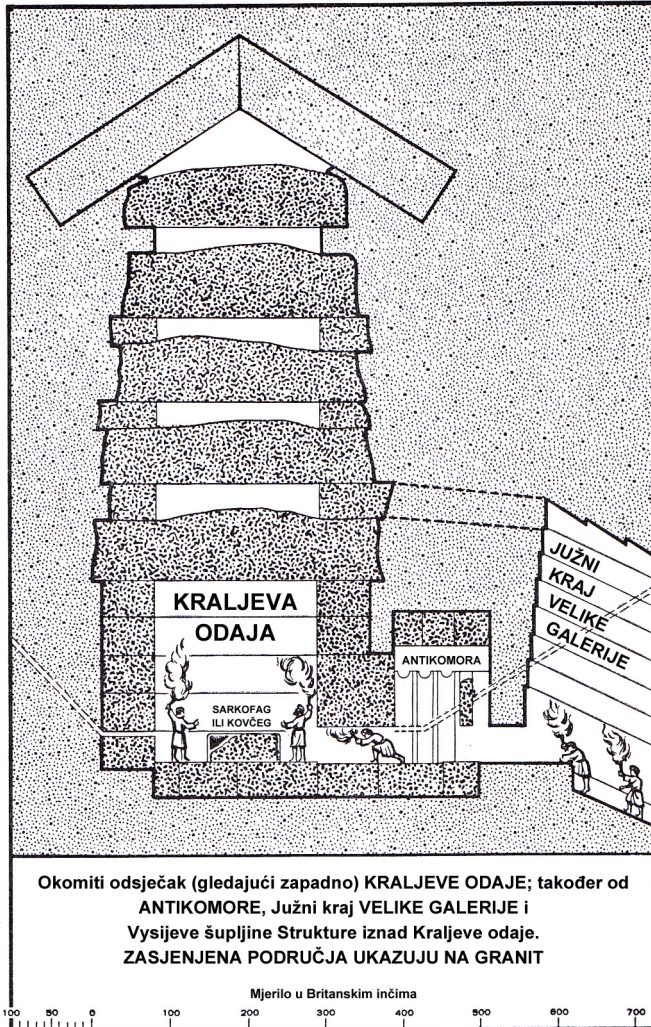
S obzirom na sliku, C333, zapaziti će se da povučena zamišljena crta kroz okomitu os Velike Piramide bi ostavila „Kraljičinu Odaju“ i njen „Vodoravan Prolaz,“ „Ulazni Prolaz,“ „Prvi Uzlazni Prolaz“ i „Veličanstvenu Galeriju,“ sve na sjevernoj strani te linije ili osi, i jedino bi „Antikomora“ i „Kraljeva Odaja“ na njenoj južnoj strani S takvim rasporedom

dizajner Velike Piramide (Jehova) ukazuje nam na različitost priroda, kao što smo zapazili u Prvom Svesku, Poglavlje 10.

„Kraljičina Odaja,“ predstavljajući savršenost ljudskog roda nakon što će Milenijsko doba obnoviti sve poslušne i dostojne u moralni lik njihovog Stvoritelja, uči, sa činjenicom da su njena leđa najdalji zid na crti sa osi Piramide, da, tako vraćeni na Božju sliku i priliku, iako i dalje ljudi, čovječanstvo će biti blizu božanske prirode—onoliko blisko jedni drugima koliko jedna priroda nalikuje drugoj. I svi uzlazni prolazi koji vode u pravcu te osi uče da želje i naponi Božjeg naroda su svi prema ljudskoj savršenosti, dok oni od Crkve pozvanih Evanđeoskog doba će ići *preko* ljudske savršenosti. Oni, kao sunasljednici s Kristom, uče će u puninu božanske prirode.

Činjenica da „Podzemna Odaja“ ili „Jama,“ koja predstavlja nevolju i smrt, ne leži u potpunosti na istoj strani okomite osi kao „Kraljičina Odaja“ i njeni prolazi ne protivi se ovom tumačenju; jer, striktno govoreći, ona niti nije dio strukture Piramide. Ona leži pod Piramidom, daleko ispod njene temeljne linije. Ali ona može priopćiti jednu drugu pouku. Vertikalna crta od njenog najudaljenijeg zida prošla bi točno uzduž najudaljenijeg zida „Antikomore“; i tu se može izvući pouka, u skladu sa upozorenjem Svetog Pisma, *da je moguće* da netko tko je ušao u „Svetinju“ ili stanje posvećenja (tko je bio začet riječju istine, i tko je bio oživljen s njom) počini grijeh koji vodi u smrt—drugu smrt.

Prema tome, odnos položaja „Jame“ prema osi, ako ima bilo kakav značaj u povezanosti sa pripremom Piramide *iznad* nje, čini se da ukazuje da će druga smrt—*beskrajno*, beznadno uništenje—biti kazna, ne samo za namjernu grešnost ljudi koji će, tijekom Milenijskog doba blagoslovljene prilike, odbiti ići prema ljudskoj savršenosti, nego i za bilo koga od onih posvećenih tijekom Evanđeoskog doba, koji namjerno odbacuju Kristovu ponudenu i ranije prihvaćenu haljinu pripisane pravednosti.

Druga stvar vrijedna pažnje u povezanosti sa okomitom osi građevine Velike Piramide iznad njene temeljne crte je ovo: prvi dolazak našeg Gospodina i njegova smrt, označeni sa ustima „Izvara,“ su na toj strani Piramidine osi koja predstavlja *ljudsku prirodu*; i njegov položaj na istoj *razini* kao i prolaz koji vodi u „Kraljičinu Odaju,“ koja simbolizira *ljudsku savršenost*, također je vrijedno pažnje. Velika Piramida stoga čini se govori: „On je postao tijelom“—čovjek Krist Isus dao je sebe kao „otkupninu za sve“; ipak on nije poznavao grijeh, bio je svet, nedužan, odvojen od grešnika, i ni u kom smislu dio silaznog, grešnog pravca Adamove rase (simbolizirano s prolazom u „Jamu“). Štoviše, položaj „Špilje“ i činjenica da je bila prirodna a ne isječena je značajno. To očito simbolizira smrt našeg Gospodina Isusa. Činjenica da je bila *prirodna* uči da Gospodinova žrtva samog sebe nije bila proračunata, nego predodređena, unaprijed pripremljena stvar u Jehovinom planu, prije nego je počelo izvršavanje plana kojeg je Piramida simbolizirala. Činjenica da je smještena iznad a ne ispod temeljne crte Piramide čini se da uči jednu drugu pouku u skladu sa Svetim Pismom—da iako je naš Gospodin umro kao otkupnina za grešnike, on se nije spustio u grijeh i izopačenost, nego je čak i u svojoj smrti bio unutar granica božanskog plana, kako je simbolizirano u strukturi Piramide iznad temeljne linije.

Sada se javlja pitanje od velikog interesa: Hoće li se svjedočanstvo Piramide što se tiče završavanja nebeskog poziva slagati sa svjedočanstvom Svetog Pisma o toj temi? Hoće li pokazati kraj „Veličanstvene Galerije“ u točno vrijeme za koje nam Sveto Pismo zasigurava da prestaje Božji poziv u tu milost? Ili hoće li proturječiti onome što smo naučili iz Svetog Pisma, i pokazati duže ili kraće razdoblje pozivanja u božansku prirodu?

To će biti sljedeći „ključni ispit“ ali ne ispit Božje Riječi i njenog predivnog svjedočanstva, koje je od izuzetne važnosti od svega drugoga, nego ispit tog „Svjedoka“ u kamenu. Hoće li to dodatno potvrditi njegovu božansku arhitekturu potvrđujući svjedočanstvo Svetog Pisma? Ili hoće li pokazati manje ili više nepodudarnosti? Bude li se slagalo s Biblijskim izvještajem naročito i detaljno, zaista će zaslužiti ime dano od Dr. Seissa—„Čudo u Kamenu.“

Pa, mi ne možemo reći ništa manje od toga; jer njezino se svjedočanstvo slaže u potpunosti i u svakom detalju sa cijelim Božjim Planom kao što smo naučili taj Plan iz Svetog Pisma. Njene predivne paralele s Biblijom ne ostavljaju prostora sumnji da je isti božanski inspirator proroka i apostola nadahnuo također i tog „Svjedoka.“ Razmotrimo sada zasebno neke od tih paralela.

Prisjetite se da nam je Sveto Pismo pokazalo da će puni kraj Neznabožačke moći u svijetu, i vremena nevolje koja donosi njeno svrgavanje, slijediti krajem A.D. 1914, i da će u neko vrijeme blizu tog datuma posljednji pripadnici Kristove biti „promjenjeni,“ proslavljeni. Imajte na umu i to, da nam Sveto Pismo dokazuje na različite načine – sa Jubilejskim ciklusima, 1335 dana iz Danijela, Paralelnim Periodima, itd. – da je pravo vrijeme da otpočne „žetva“ ili kraj ovog doba bilo u Listopadu, 1874, i da je tada bilo pravo vrijeme da Veliki Žetelac bude prisutan; da je sedam godina kasnije – u Listopadu, 1881 – „nebeski poziv“ završio, iako će nekima nakon toga biti priznate iste milosti poslije, bez općeg poziva, da ispune mjesta od nekih pozvanih, koji su se, nakon što su bili ispitani, pokazali nedostojnima. Zatim pogledajte na način na koji „Svjedok“ u kamenu svjedoči o tim istim datumima i ilustrira same te pouke. Stoga:

Podna crta „Veličanstvene Galerije,“ od sjevernog do južnog zida, bila je dva put veoma pažljivo mjerena posljednjih godina, i bile su upotrijebljene tri odvojene skupine mjera. Jedna mjera (a) je od zida na sjevernom kraju, mjerena do „Stepenice“ i onda – izostavljajući njenu visinu ili prednji dio – duž njene gornje površine, *hodajuće površine* pod „Veličanstvene Galerije“; druga mjera (b) pokazuje dužinu mjerenu *kroz „Stepenicu,“* kao da „Stepenica“ nije bila tamo; druga mjera (c) daje cijelu površinu pod sve do visine „Stepenice“ i uzduž njene gornje površine. Prof. Smyth je ustanovio da je prva od tih mjera (a) 1874 Piramidska inča, druga (b) 1881 Piramidski inč, i treća (c) 1910 Piramidska inča; dok Gosp. Flinders Petrie izvještava te mjere osam desetina inča dužima. Razumna procjena, dakle, i bez sumnje vrlo blizu ispravnoj, bila bi da nazovemo te brojke (a) 1875, (b) 1882 i (c) 1911 Piramidska inča.

Mi sada pitamo, ako inči podne linije tih prolaza predstavljaju godine, svaki, kao što istraživači Piramide tvrde i priznaju, na koji bi datum te mjere „Veličanstvene Galerije“ mogle ukazivati kao na kraj nebeskog poziva u božansku prirodu, kojeg „Veličanstvena Galerija“ simbolizira? Mi odgovaramo, da primjenjujući te inče-godine na naše sadašnje računanje vremena, moramo imati na umu da je naš datum A.D. jedna godina i tri mjeseca iza stvarnog datuma, kako je pokazano u Drugom Svesku, stranice 54-62. I dok to ne bi napravilo razliku u izračunavanju razdoblja od utvrđenog datuma Pr. Kr., ili od utvrđenog datuma A.D., to bi trebalo biti prepoznato u ovom slučaju. Gdje je početna točka, isti događaj, Isusovo rođenje, mora se dopustiti pogrešku u našem datumu A.D., kako bi se došlo do ispravnih rezultata. Radi jednostavnosti mi ćemo uzeti našu pogrešnu A.D. kao standard, i umanjit ćemo brojeve Piramide da odgovaraju, oduzimajući jedan i jednu četvrtinu inča od njih, tako da će oni onda odgovarati našem zajedničkom računanju. Tako smanjeni, oni bi pokazali (a) 1875 manje $1\frac{1}{4}$ jednako 1873 $\frac{3}{4}$; (b) 1882 manje $1\frac{1}{4}$ jednako 1880 $\frac{3}{4}$; i (c) 1911 manje $1\frac{1}{4}$ jednako 1909 $\frac{3}{4}$, i to daje datume (a) Listopad, 1874, (b) Listopad, 1881 i (c) Listopad, 1910 A.D.

Ovaj trostruki završetak je u punom skladu sa onim što smo utvrdili da Sveto Pismo naučava: da je „žetva, kraj doba,“ bila dosegnuta u Listopadu, 1874, i da je „poziv“ ispravno završio u Listopadu, 1881, iako bude uslijedilo razdoblje tijekom kojega, iako je opći poziv završio, iste prednosti budu bile proširene na neke dostojne, da bi se nadopunilo mjesta nekih koji su već bili pozvani, a koji će se, pod kušnjom, naći nedostojnima kruna koje su im bile dodjeljene kada su bili prihvatili poziv. Koliko će dugo trajati to rešetanje posvećenih, tijekom kojega će nekima biti dane krune onih kojima je presuđeno da su nedostojni, i njihova imena upisana umjesto imena nekih koja će biti izbrisana (Otkr. 3:5,11), Sveto Pismo, barem koliko mi za sada možemo vidjeti, ne ukazuje; ali ovaj datum, 1910, kojega je nagovjestila Piramida, čini se da se dobro slaže sa datumima danima u Bibliji. Samo je nekoliko godina prije punog kraja vremena nevolje s kojom završavaju Vremena pogana; i kada se sjetimo Gospodinovih riječi – da će se pobjednike smatrati

dostojnima da umaknu najžešćoj nevolji koja dolazi na svijet, mi možemo razumjeti da je to ukazivanje na anarhistički dio nevolje koji će uslijediti po listopadu, 1914; ali se nevolju koja će doći uglavnom na Crkvu može očekivati oko 1910 A.D.

Nije li ovo najupečatljivije slaganje između ovog „Svjedoka“ u kamenu i Biblije? Datumi, Listopad, 1874, i Listopad, 1881, su točni, dok je datum 1910, premda ga Sveto Pismo ne daje, čini se više nego razumno jedan koji ukazuje na važan događaj u iskustvima Crkve i konačnog ispitivanja, dok je 1914 A.D. očitó dobro definiran datum kao njegov kraj, nakon čega je vrijeme za najveću svjetsku nevolju, u kojoj će neki od „velikog mnoštva“ moći imati udio. I s tim u vezi imajmo na umu da taj konačni datum – A.D. 1914 – možda neće samo svjedočiti završetku izbora i kušnje i proslavljenju cijelog tijela Kristovog, nego bi također mogao i svjedočiti pročišćavanju nekih od te veće grupe posvećenih vjernika koji, kroz strah i malodušnost, nisu uspjeli prinijeti prihvatljive žrtve Bogu, i koji su zbog toga postali manje ili više onečišćeni sa svjetskim idejama i putevima. Neki bi od tih, prije kraja ovog razdoblja, mogli izaći iz velike nevolje. (Otkr. 7:14) Mnogi takvi su sada čvrsto vezani u različitim snopovima kukolja za spaljivanje; i takvi neće moći umaknuti sve dok vatrena nevolja kasnijeg kraja razdoblja žetve neće spaliti sponove snopova Babilonskog ropstva – „spašeni, ali kao kroz oganj.“ Oni moraju vidjeti konačan slom Babilona Velikog i primiti u nekoj mjeri od njenih nevolja. (Otkr. 18:4) Četiri godine od 1910 do kraja 1914, tako naznačene u Velikoj Piramidi, nesumnjivo će biti vrijeme „ognjene“ kušnje na Crkvi (1.Kor. 3:15) što će prethoditi anarhiji svijeta, koja neće dugo potrajati – „I kada se ne bi skratili oni dani, ne bi se spasilo nijedno tijelo.“ (Mat. 24:22)

Ovo nije sve od predivnog simbolizma Velike Piramide. Njezin čudesan sklad sa božanskim planom je nadalje pokazan u jednom drugom značajnom obilježju. Mi trebamo očekivati da datumi dva velika događaja povezana sa krajem doba, naime, (1) drugi dolazak našeg Gospodina i (2) početak žetve, budu na neki način označeni na

gornjem kraju „Veličanstvene Galerije,“ baš kao što su i njegova smrt i uskrsnuće označeni sa „Izvorom“ na njegovom donjem kraju. I kod toga mi nismo razočarani. Na gornjem ili južnom kraju istočnog zida, kod njegovog vrha, nalazi se otvor koji je povezan sa nedovršenim prostorom iznad „Kraljeve Odaje,“ kako je pokazano na slici. Na simboličnom jeziku Piramide taj otvor kaže, „Ovdje je nebeski ušao – onaj koji ne treba hoditi po podu, nego koji može doći i otići kao vjetar.“ I pažljiva mjerenja Prof. Smytha tog južnog zida „Veličanstvene Galerije“ obavještavaju nas da to nije točno okomito, nego da naginje prema vrhu *sedam inča*.* Piramida nam tako kaže, „Sedam godina prije kraja nebeskog poziva [prije Listopada, 1881] veliki s nebesa će ući.“ I to nadalje naznačuje da od tog vremena – Listopada, 1874 – postupno će, kako je bilo pokazano sa nagnutošću južnog zida, poziv biti povučen ka završetku i potpunom kraju u Listopadu, 1881. To je, zapaziti ćete, u točnom skladu sa Biblijskim svjedočanstvom kako je navedeno u ovom i prethodnim svescima Studija Svetog Pisma.

I neka bi se imalo na umu, također, da mi koji razumijemo ono što Sveto Pismo predstavlja u vezi tih vremena i razdoblja nemamo ništa sa uzimanjem tih mjera Velike Piramide; i da oni koji su uzeli mjere nisu znali ništa o našoj primjeni proročanstva u vrijeme kad su mjere bile uzete, niti znaju još, barem koliko mi znamo. Mi, stoga, pitamo, Može li takva točnost u stvarima koje se odnose na šest tisuća godina povijesti s jedne strane, i tisuće inča mjera Piramide s druge, biti samo slučajna podudarnost? Nikako ne; nego sama istina je čudesnija i veličanstvenija od mašte. „GOSPODINOVO je to djelo; čudesno u očima našim.“

Nadalje, tamo gdje je završila posebna naklonost općeg Evanđeoskog poziva (Listopad, 1881), čini se da bi bilo pravo vrijeme da ima početak blagoslov za svijet. „Izvor,“ koji označava na svom gornjem kraju otkupninu koja osigurava dolazeći blagoslov, trebao bi, tako se čini, kod svog donjeg kraja (gdje se povezuje sa silaznim prolazom) označavati datum kada će blagoslovi obnove početi dosežati

*Izvještaj Prof. Piazzi Smytha

svijet. Čini se da kaže, Ovdje će koristi otkupnine početi blagoslivljati sve narode zemaljske, kada izbori ili odabiri Židovskog i Evanđeoskog doba budu bili završeni.

E sada, ako usvojimo jasno označen kraj posebnog poziva i naklonosti Evanđeoskog doba, 1881, kao datum kada je bilo vrijeme da počne poziv za blagoslove obnove, i ako smatramo donji završetak „Izvoru“ da označava taj datum (1881), mi nalazimo nešto zanimljivo mjerenjem unatrag uzduž tog „Ulaznog Prolaza“ do prvobitnog ulaska Piramide. Nalazimo da je ta udaljenost 3826 piramidskih inča, tako predstavljajući 3826 godina. I ako je naša pretpostavka dobro utemeljena, 3826 godina prije A.D. 1881 mora se desio neki značajan događaj. I ako istražujemo povijesne izvještaje Božje Riječi da vidimo da li se je nekakav značajan događaj zbilo u to vrijeme, mi nalazimo izvanrednu potvrdu naše pretpostavke; jer, upravo 3826 godina prije A.D. 1881, što bi bilo 1945 Pr. Kr. Izak, predodžbeno sjeme obećanja, postao je nasljednikom svega bogatstva svog oca Abrahama, i tako je bio u položaju da blagoslovi svu svoju braću – Išmaela, Hagarinog sina (predslika tjelesnog Izraela), i mnoge sinove i kćeri Ketur, Abrahamove druge žene (predodžba svijeta općenito).

Tako „Ulazni Prolaz,“ od izvanjskog ruba pa sve do najbližeg ruba od prolaza koji se povezuje sa „Izvorom,“ označava godine u inčima vremenskog razdoblja od dana kada je predodžbeni Izak (na kojega je predodžbeno usredotočeno obećanje blagoslova svijeta) postao nasljednikom svega, 1945 Pr. Kr., do A.D. 1881, kada je bilo vrijeme da u stvarnosti počne blagoslov svijeta kroz Izaka u protuslici – Krista, nasljednika svega. (Gal. 3:16,29)

Mi mjerimo vrijeme od datuma Izakovog nasljeđivanja, i naknadne prednosti blagoslivljanja svoje braće, do godine A.D. 1881 stoga: Izak je došao u posjed svog nasljedstva kod smrti svog oca Abrahama, što se dogodilo 100 godina nakon što je bio sklopljen Abrahamski Savez (jer Abraham je imao 75 godina kad je Savez bio sklopljen, i umro je u dobi od 175 godina). Zatim je od saveza do smrti Jakova, Izakovog sina, bilo 232 godine;* i od vremena kad je Izak došao na svoje nasljedstvo—100 godina nakon što je Savez bio sklopljen—do smrti Jakova bilo bi 132 godine (232 godine manje od 100 godina). Tome dodajemo 1813 godina od Jakovljeve smrti do Anno Domini,

*Vidi Svezak Dva, str. 231,232

i mi imamo datum 1945 pr. Kr., datum kada je predodžbeni Izak došao u posjed svega što je Abraham imao. (1.Moj. 25:5) I tih 1945 godina pr. Kr., dodanih na 1881 A.D. čini 3826 godina naznačenih u Piramidskim inčima kao dužina vremena koja mora proći između predodžbenog blagoslova njegove braće sa predodžbenim sjemenom, Izakom, i blagoslova cijelog svijeta kroz većeg Izaka, Krista.

Da li se bilo tko pita, koje je djelo obnove bilo obilježeno sa Listopadom, 1881? Mi odgovaramo: Ništa se nije dogodilo što je svijet mogao razabrati. Mi i dalje hodimo po vjeri a ne po gledanju. Svi pripremni koraci prema velikom djelu obnove od datuma 1881 treba se smatrati spuštanjem velikog pljuska blagoslova koji će naskoro osvježiti cijelu zemlju. To što se dogodilo 1881, poput onog što se dogodilo 1874, može se razabrati jedino očima vjere u svjetlu Božje Riječi. Bio je to datum zatvaranja nebeskog poziva, i stoga datum za početak objave obnove—Jubilejske trube. Oko tog datuma je autor, koliko mi znamo, a nitko drugi, zapazio razliku između poziva u božansku prirodu, otvorenog tijekom Evanđeoskog doba, i prilike za obnovu *ljudske* savršenosti i svega što je bilo izgubljeno u Adamu, za što je bilo vrijeme sa krajem Evanđeoskog nebeskog poziva.*

Još jedna stvar koju bi trebalo zapaziti, je staza po kojoj će svijet biti

*Premda to ne smatramo slučajnošću sve do sada, dok pišemo ovo poglavlje, nije ništa nimalo nevjerovatno da je tijekom posljednjih šest mjeseci godine 1881 Hrana za misaone Kršćane, knjiga od 166 stranica, bila izdana, i distribuirana do oko jedan milijun četiri stotine tisuća primjeraka po cijelim Sjedinjenim Državama i Velikoj Britaniji.

Tri stavke povezane s tom knjigom i njenom naširokom i iznenadnom distribucijom doprinosi njenoj osobitosti: (1) Vjerovatno nijedna druga knjiga nije ikada dosegla tako ogromno širenje u tako kratkom vremenu i prostoru, ili istim metodama. Ona je bila velikodušno podjeljena kod crkvenih vratiju u svim velikim gradovima Sjedinjenih Država i Velike Britanije preko dječaka glasnika Oblasne Poštanske Službe u tri uzastopne nedjelje, i u manjim gradovima s poštom. (2) Novac za podmirenje tog troška (42 000 \$) bio je *dobrovoljno* doniran bez prikupljanja. (3) Bila je to, barem koliko mi znamo, prva knjiga koja je ikada izdana a koja je ukazala na razliku između nebeskog poziva Evanđeoskog doba i blagoslova Obnove za svijet općenito, i ona je ukazala na datum završetka tog nebeskog poziva kao Listopad, 1881.

pozvan da ide i primi vječni život u Milenijskom dobu.

Kao što gornja soba, poznata kao „Kraljeva Odaja,“ predstavlja *božansku prirodu*, i „Veličanstvena Galerija“ predstavlja poziv u nju, tako i ona ispod nje („Kraljičina Odaja“) predstavlja savršenu *ljudsku prirodu*; i put k njoj prikazuje stazu u život po kojoj će svijet morati ići da bi dosegnuo ljudsku savršenost tijekom Milenija. Oba ova puta, a time oba od njihovih konačnih rezultata, bila su otvorena i učinjenima mogućim sa *otkupnom žrtvom* koju je Posrednik dao u korist svih: a što je sve snažno naznačeno u Piramidi sa „izgledom eksplozije,“ koja je otvorila usta „Izvora,“ i dala pristup dvama prolazima (namjenjenima da simboliziraju poziv Crkve sada, koji vodi u božansku prirodu, i poziv svijetu tijekom Milenija, koji vodi do obnove ljudske savršenosti).

Tako Velika Piramida, u skladu sa Svetim Pismom, objavljuje da je „Krist učinio da kroz evanđelje—dobra vijest o otkupljenju—ZASJA život [obnova ljudskog života, predstavljeno sa „Kraljičinom Odajom“] i *besmrtnost* [božanska priroda, predstavljeno sa „Kraljevom Odajom“].“ (2.Tim. 1:10)

Jedini ulazak u „Kraljičinu Odaju,“ ili u „Veličanstvenu Galeriju,“ bio je po putu „Izvora,“ „Prvog Uzlaznog Prolaza“ koji je izvorno bio neprohodan zbog granitnog „Bloka.“ Tako taj „Svjedok“ u kamenu svjedoči da po Pozivu Zakona ili Savezu Zakona nitko od pale rase nije mogao dosegnuti niti život (ljudski život) ili besmrtnost (božansku prirodu). Premda je „Prvi Uzlazni Prolaz“ bio put, ipak nitko nije mogao hoditi njime. Stoga je Savez Zakona bio prolaz u život; ali zbog slabosti tijela, nitko nije mogao ići njime tako da postigne ponuđeni život. (Rim. 3:20) Križ, žrtva, otkupnina, je stoga *posebno* označena sa tim „Svjedokom“ u kamenu, baš kao što je to i u Svetom Pismu označeno istaknutijim od bilo kojeg drugog obilježja plana. „Nitko ne dolazi k Ocu, osim po meni,“ rekao je Isus. „Jer predao sam vam najprije ono što sam i primio: da je Krist umro za naše grijeh,“ rekao je Pavao. (1.Kor. 15:3) „Izvor“ [koji predstavlja Kristovu smrt i

uskrsnuće] je jedini put u život i besmrtnost,“ kaže Velika Piramida.

Prolaz u „Kraljičinu Odaju“ je nizak, i putnik mora ponizno spustiti svoju glavu njegovim zahtjevima. Staza ispravnog postupanja je uvijek bila staza poniznosti i tako će biti i u Mileniju, kada će se od *svih* zahtijevati da se pokore strogim propisima Kristovog Kraljevstva. On će vladati sa željeznom palicom. (Otkr. 2:27) On će tada osudu pridodati pravilu i pravednost visku; i svaki će jezik *morati* priznati njegovu veličinu i moć, i svako će se koljeno *morati* prignuti njegovoj vladavini i zakonu; tako da će u njegov dan, samo moći napredovati ponizni i pravedni. (Iza. 28:17; Rim. 14:11; Ps. 92:12,13)

„Kraljičina Odaja“ simbolizira kraj djela obnove—ljudsku savršenost—po tome što ima *sedam* strana, računajući pod kao jednu stranu, i krov dvije strane, kako je pokazano na slici. Staza k njoj govori istu priču o broju sedam, ili savršenosti, jer je njen pod utučen za jednu sedminu njegove duljine. I ne samo da je broj sedam općeniti simbol savršenstva ili potpunosti, nego je posebno sugestivan s tim u vezi, budući je Milenijsko doba sedma tisućljetnica zemaljske povijesti, i ono u kojemu će savršenost biti postignuta od strane spremnih i poslušnih pripadnika rase.

Prof. Smyth zapaža posebnost poda te „Kraljičine Odaje“ i prolaza koji vodi u nju, da je grub i u potpunosti nedovršen, tako se razlikujući od drugih prolaza, koji su izvorno bili vrlo glatki, vjerovatno ispolirani. To bi moglo, on sugerira, ukazivati da njen pod nije predmetom mjerenja sa inčima-godinama, kao što su to drugi prolazi—kao da bi Piramida sa tom neravninom rekla, „Vremenske mjere ovdje nisu zabilježene.“

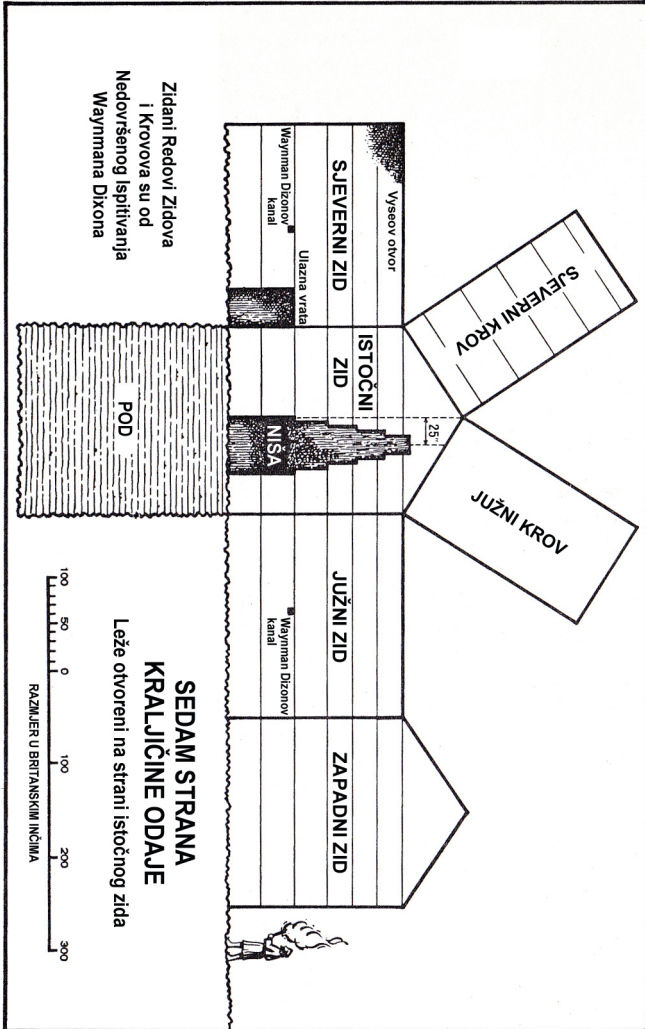
Međutim iako Piramidske inč-godine nisu uočene u prolazu u „Kraljičinu Odaju,“ niti na njenom podu, druga stvar zahtijeva da bude pokazana, naime, *put* obnove u savršeni život i savršeni ljudski organizam. Kako je ta savršenost ljudske prirode prikazana u „Kraljičinoj Odaji,“ tako put k njoj predstavlja sedam tisuća godina iskustva i stege kroz koje ljudska rasa mora proći prije nego može biti dobivena potpuna obnova u savršenost. Budući da je prvih šest sedmina

prolaza u „Kraljičinu Odaju“ ekstremno nisko, to predstavlja proteklih šest tisuća godina, i prikazuje ekstremne poteškoće i poniznost neophodnu da bi se hodilo opravdanim životom, čak i kod onih koji nastoje tako hoditi—patrijarsi, proroci i drugi, opravdani kroz vjeru—tijekom tih šest tisuća godina vladavine grijeha i smrti. Naprotiv, posljednjih *sedam puta* predstavlja Milenijsko doba, koje upravo sviče ljudima. Njegova visina bila je gotovo dvostruko veća, ukazuje da će tijekom dolazećih tisuću godina milosti i mira na zemlji čovjek moći napredovati sa udobnošću i lakoćom prema punoj savršenosti.

Da li je upitno da li je itko hodio tim putem tijekom proteklih šest tisuća godina? Mi odgovaramo, Da; *vjerom* su neki hodili njime. To je put *opravdanja ljudske prirode*, iako posve drugačiji od puta i poziva Evanđeoske Crkve, koji je, iako kroz opravdanje, u novu, božansku prirodu. Abraham, Izak i Jakov i vjerni proroci hodili su tim putem—ulazeći na „Izvoru“—*vjerom* u Kristovu *otkupnu žrtvu*, koju su oni predstavili sa predodžbenim žrtvama prije smrti našeg Gospodina, i prije nego je „Svjedok“ u kamenu ukazao na nju; jer u Božjem naumu i otkrivenju Krist je bio zaklano Janje pomirenja od prije postanka svijeta.

I taj put u „Kraljičinu Odaju“ dobro se slaže sa Biblijskim izvještajem što se tiče puta u savršenu ljudsku prirodu i život tijekom Milenija. Dužina vremena potrebnog da se dosegne savršenost razlikovat će se u pojedinačnim slučajevima, u skladu sa brzinom ili sporošću pojedinca da podloži svoje srce i život uvjetima Novog Saveza. To više neće *biti borba* prema gore, kojoj su stalno suprotstavljene sklonosti prema dolje unutar i izvan, kao što je bilo tijekom perioda Zakona i Evanđelja; nego će to biti put na kojem će sve ići na korist putniku, i olakšati mu brzi napredak prema punoj savršenosti obnovljenog života, sa svim njegovim rezultirajućim blagoslovima.

Kao što „Kraljeva Odaja,“ sa svojim ventilacijskim cijevima, naznačuje da to simbolizira trajno prebivalište, vječno stanje, tako i „Kraljičina Odaja“ simbolizira činjenicu da stanje ljudske savršenosti, kada je dosegnuto, *može biti učinjeno* vječnim stanjem; jer ono također ima slične ventilacijske cijevi ili omogućene prolaze za zrak. U jednom slučaju mi možemo reći da simbolizira trajno stanje, da bi moglo biti

učinjeno stalnim ili vječnim stanjem, zato što je to činjenica koja je istaknuta i sa Svetim Pismom i sa svjedočanstvom „Svjedoka“ u kamenu. Sveto Pismo kaže o onima koji postižu stanje predstavljeno sa „Kraljevom Odajom,“ da su sudionici božanske prirode, i da su *besmrtni*, ili otporni na smrt—da oni od tada više ne mogu umrijeti. I ono pokazuje da oni drugi koji dolaze do pune obnove, i prođu posljednji ispit lojalnosti, na kraju Milenijskog doba, iako oni neće posjedovati to svojstvo nazvano *Besmrtnost*, što je bitan element samo božanske prirode, biti će opskrbljeni sa vječnim životom pod pripremama koje je već učinio veliki Arhitekta plana spasenja. Ostanu li u skladu s Bogom i u poslušnosti njegovoj volji, oni će živjeti zauvijek.

Velika Piramida objavljuje te iste istine; jer dok je „Kraljeva Odaja“ imala otvorene ventilatore, ventilatori u „Kraljičinoj Odaji“ bili su prvobitno neobično pokriveni. Zračne cijevi bile su potpune izvan Velike Piramide pa unutar oko pet inča površine unutarnjih zidova „Kraljičine Odaje,“ kamenje na obe strane „Kraljičine Odaje,“ izuzev rečenih pet inča debljine, budući su bili isklesani, pokazujući dizajn od strane Arhitekta Velike Piramide, baš kao što ga i svako drugo obilježje pokazuje. Gosp. Waynman Dixon došao je do ovog otkrića ispitujući zidove „Kraljeve Odaje.“ On je zapazio da je zid na određenom mjestu zvučio šuplje, i, probijajući površinu, on je našao jednu ventilacijsku cijev; i onda po istom postupku on je našao jednu drugu cijev u suprotnom zidu. Tako Piramida, u skladu sa Svetim Pismom, objavljuje da je bila napravljena *dovoljna* priprema, s kojom savršeno ljudsko stanje, predstavljeno sa „Kraljičinom Odajom,“ *može biti* vječno stanje svakome tko se uskladi sa njegovim propisima i zakonima.

I sada, čuvši ga kako govori, koje je naše mišljenje o tom „Svjedoku“ u kamenu i njegovom svjedočanstvu? Takvo svjedočanstvo bilo bi zaista posebno i upечатljivo, čak i ako ne bi bilo za pronaći Biblijskih tekstova koji se odnose na razmatrane teme; međutim kad nam je Sveto Pismo već jasno i nedvosmisleno objavilo te iste okolnosti

i datume, prije nego smo čuli svjedočanstvo Piramide, njeno predivno slaganje i potvrda istoga postaje dvostruko značajno i upečatljivo. Sada, kada svjetovno mudri odbacuju Božju Riječ kao „zastarjelu“ i „neznanstvenu,“ imati ovog „Svjedoka“ u kamenu da govori, i da potvrđuje iskaz Biblije, uistinu je zapanjuće. Čuti njezino svjedočanstvo u vezi čovjekovog pada u isto vrijeme kada svjetovno mudri tvrde da čovjek nikada nije bio savršen, da nikada nije bio u Božjem obličju, i da time nikad nije pao s te pozicije, je izvanredno. Čuti njeno svjedočanstvo da *nitko* ne može ući niti u Evangeoski višnji poziv u božansku prirodu ili stanje ljudskog opravdanja i život kroz Savez Zakona ili prolaz, u vrijeme kada toliki mnogi propovijedaju da je Mojsijev Zakon jedini put u život, zasigurno godi. Nedvojbeno u Velikoj Piramidi „ono njegovo nevidljivo[planovi], jasno se opaža od stvaranja svijeta i shvaća po onome što je stvoreno.“ (Rim. 1:20)

Neki se mogu ismijavati svjedočanstvu ovog „Svjedoka“ u kamenu, kao što se ismijavaju Božjoj pisanoj Riječi; ali na njihovo izrugivanje mi odgovaramo: Odgovorite na ovu osobitu usklađenost stvari, ili odvažite se proreći budućnost, i vidjeti kako će vaša proročanstva rezultirati. Dokažite nam da se ne zahtijeva nadahnuće kako bi se prereklo buduće događaje. Pokažite nam uzorak svjetovne mudrosti. "Iznesite parnicu svoju!" veli Gospodin. "Iskažite dokaže svoje!" veli kralj Jakovljevi. "Neka iznesu i neka nam objave, što će se dogoditi! Objavite *prijašnje*, kako je bilo, da mi to opazimo i spoznamo ispunjenje njegovo, ili kažite nam, što će biti unaprijed! Objavite, što će biti poslije, te spoznamo, da ste bogovi[moćni]!" (Iza. 41:21-23)

Ne samo da Velika Piramida zbunjuje ateističke znanstvenike, nego u potpunosti pobija njihovu suvremenu i anti-Biblijsku teoriju o „Evoluciji“—o čemu najbolje da citiramo slijedeće riječi Dr. Josipa Seissa, iz njegove izvrsne rasprave o Velikoj Piramidi, nazvane „Čudo u Kamenu.“ On kaže:

„Ako prvobitni čovjek nije bio ništa drugo do gorile ili troglodita, kako su, u tim prethistorijskim vremenima, graditelji ove velike građevine mogli znati ono što su naši učeni mudraci, nakon rezultata

stoljetnog promatranja i eksperimentiranja, bili u stanju utvrditi i to nesavršeno? Kako su oni čak mogli znati napraviti i rukovati alate, strojeve i pomagala, neophodne za gradnju građevine toliko velikih dimenzija, toliko masivne u svojim materijalima, toliko uzvišene u svojoj visini i toliko savršene u svojoj izvedbi da je do današnjeg dana bez suparnika na zemlji? Kako su oni mogli znati za sferičnost, rotaciju, promjer, gustoću, širinu, polove, distribuciju zemljišta i temperaturu zemlje, ili njene astronomske odnose? Kako su mogli riješiti problem kvadrature kruga, izračunati proporcije ili odrediti četiri osnove točke? Kako su mogli uokviriti karte povijesti i perioda, a da budu istiniti u svakoj pojedinosti, za prostor od četiri tisuće godina nakon njihovog vremena, pa sve do konačnog završetka? Kako su mogli znati kada je Mojsijevo uređenje trebalo početi, koliko će dugo trajati, i što će se s njim desiti? Kako su mogli znati kada će Kršćanstvo biti uvedeno, sa velikim činjenicama i obilježjima koji ga budu označavali, i koje će biti karakteristike, karijera i kraj Kristove Crkve? Kako su mogli znati za veliki precesijski ciklus, dužinu njegovog trajanja, broj dana u pravoj godini, prosječnu udaljenost sunca od zemlje, i točne položaje zvijezda u vrijeme kad je Velika Piramida bila građena? Kako su mogli osmisliti standar i sistem mjerenja i težina, toliko ravnomjerno usklađene jedne s drugima, toliko blagotvorno suobličene zajedničkim potrebama čovjeka, i toliko savršeno usklađene sa svim prirodnim činjenicama? I kako su mogli znati kako sastaviti izvještja sa svim tim stvarima na jedan komad zida, bez ijednog verbalnog ili slikovnog natpisa, no ipak otporne na sva razaranja i vremenske promjene, i u stanju da ih se čita i razumije sve do samoga kraja?

„Ljudi se mogu rugati, ali ne mogu ismijavati tu moćnu građevinu, niti mogu ismijavati njene kuteve, omjere, mjere, prirodna ukazivanja i svete paralele koje joj je njen Graditelj dao. Ovdje su oni u svom svom govornom značaju, tvrdoglavi i nepobjedivi iznad svake moći da ih se potisne.“

Glas tog predivnog „Svjedoka“ snažno nas podsjeća na riječi našeg Gospodina te značajne prigode njegovog trijumfalnog ulaska u

Jeruzalem, kada se je on predodžbeno predstavio Izraelu kao njihov kraj, usred glasova cijelog mnoštva njegovih učenika, koji su glasno hvalili Boga za moćna djela koja su bila učinjena, govoreći, „Blagoslovljen Kralj, Onaj koji dolazi u ime Gospodnje! Na nebu mir! Slava na visinama!“ Nato mu neki farizeji iz mnoštva rekoše: „Učitelju, prekori svoje učenike.“ On odgovori: „Kažem vam, ako ovi ušute, kamenje će vikati!“ (Luka 19:37-40) I tako je i danas: dok je Kralj slave u stvarnosti došao, i dok je velika većina njegovih navodnih živućih svjedoka, koji bi se trebali glasno radovati, i govoriti, Blagoslovljen Kralj koji je došao u ime Gospodnje, nijema—neki od straha da ne budu izbačeni iz sinagoge, i neki iz pospane lijenosti, ili zbog trovanja sa svjetovnošću što ih drži u neznanju s obzirom na vrijeme našeg pohođenja—evo, samo kamenje te Velike Piramide Svjedočanstva više ne sa nesigurnim glasom. Svaki inč te masivne građevine riječito objavljuje mudrost i moć i milost našeg Boga.

Čvrsto uvučene u ovu čvrstu stjenovitu građevinu, preko snage prirodnih oluja ili nemilosrdne ruke razarača, održali su se nacrti Božjeg velikog plana više od četiri tisuće godina, spremne da daju njihovo svjedočanstvo u za to određeno vrijeme, u skladu sa slično otkrivenim, ali stoljećima skrivenim, svjedočanstvom pouzdane Proročke Riječi. Svjedočanstvo tog „Svjedoka Gospodinovog u zemlji Egipatskoj,“ poput onoga pisane Riječi, ukazuje sa svečanom i nepogrešivom preciznošću na konačan pad starog poretka u „Jamu“ zaborava, i na slavnu uspostavu novoga, pod Kristom Isusom, velikim Glavnim Ugaonim Kamenom Božje vječne građevine, u skladu sa linijama kojeg slavnog karaktera sve stvari dostojne vječnog postojanja moraju biti izgrađene pod njim. Amen! Amen! Neka dođe tvoje Kraljestvo! Neka bude volja tvoja, kako na nebu tako i na zemlji!